

DOMOLJUB

Izhaja dvakrat na mesec in sicer prvi četrtak po 1. in 15. v mesecu. Cena mu je 1 K 60 q na leto, (za Nemčijo 2 K 8 v, za Ameriko in druge tuje države 2 K 60 v). Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništva „Domoljuba“, Ljubljana, Semeniške ulice št. 2, naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravništvo „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2.

**SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO.**

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna pečitvra (bestina „Domoljובה“ širina, 34 mm) stane za enkrat 30 v če se tiska dvakrat 20 v, če se tiska trikrat 24 v. Pri večkratnem objavljenju znaten popust — Reklamne notice navadne garmondvrsne 60 v. Čekovni promet politno-kranjskega urada št. 824792.

Štev. 15.

V Ljubljani, dné 4. avgusta 1904

Leto XVII.

→ Vseslovenski shod krščanskih mladeničev. ←

Veselica pri Koslerju

na čast milim našim štajerskim gostom je bila uprav velikanška. Vedeli smo sicer, da bode udeležba velika, a da bode tako ogromna, tega nismo pričakovali. Smelo trdimo, da je bilo navzočih nad 3000 ljudi, veliko število naših somišljenikov iz Ljubljane in okolice, ki so prišli počastiti mile nam goste s Štajerske. Prekrasen je bil večer, ki bode ostal pač vsem udeležencem v trajnem spominu. Pokrbljeno je bilo za rasvedrilo in zabavo, a pri tem se ni pozabilo tudi na poučni del. Bilo je veliko slavnostno zborovanje, ki bode imelo gotovo dobre posledice za širjenje pravih katol. narodnih ljudskih načel.

Slavnost je otvorila ljubljanska meščanska godba s slavnostno ouverturo, nato je dr. Krek pozdravil udeležence takole: Velečastiti zbor, mili nam gostje s zelene Štajerske in vseh krajev Slovenije! (Tu je godba zaigrala naš krasni »Naprej« in navdušenja ni hotelo biti ne konca, ne kraja.) Ko je godba dokončala »Naprej«, je dr. Krek nadaljeval: Ravno na pravem mestu je zaigrala godba »Naprej« in nas tako opomnila, da moramo nadaljevati svoje delo. Zato ni ni potreba veliko ostaviti. Zbrali smo se tukaj, da končamo naše slavije, slavije slovenskih mladeničev in mož tukaj na praznik slovenskih blagostnikov sv. Cirila in Metoda. Zorani smo, o smo se na Brezju in na Bledu poklonili rezmadežni Devici, kot neustrašeni polni

verskega in narodnega duha navzeti z edini Slovenci iz vseh slovenskih pokrajin, katere edini neomadeževano moštvo, od kritosrčno versko prepričanje, odkritosrčno ljubezen do svojega naroda, ljubezen, ki se ne boji tudi žrtve zato, da se urednišijo naša načela. Kakor smo bili edini na potu, tako bodimo tudi edini na domu. Najpriaroneje bodite vsi pozdravljeni. Pred vsem pa pozdravim vas, mili gostje z zelene Štajerske, in vse, ki ste iz daljnih krajev prihli na to s'avlje. Upam, da se vez, sklenjena med nami in vami, mili gostje ne bode več pretgala. (Živio klici.) Med vami je mož, romar med romarji, vaš zastopnik in voditelj deželni poslanec Rošk a r. (Živio klici.) Čast takim ljudskim zastopnikom, ki jih veže ves ljubezni do svojega ljudstva tako, da pokažejo svoje navdušenje z vami tudi na bošjem potu.

Včeraj je bil najlepši trenutek, ko se je nad 8000 krepkih, žilavih, v delu utrjenih rok dvigalo k nebu, ki so prisegali zvestobo svojemu rodu. Naj bi te roke, ki so bile dvignene v znak uzvišenega navdušenja, vedno pripravljene, braniti naše svetinje. Naj ostanejo vedno tako trdne, poštene in sveste te roke, ki so včeraj prisegale zvestobo Mariji in našim narodnostnim svetinjam. In če bi bilo potreba, naj te dlani tvorijo tudi pest v znamenju naše zvestobe do vere in domovine. Če treba, naj te dlani tudi z močjo pokažejo to ljubezen. Ta duh prave edinosti, prave ljubezni, prave sloge

naj bi prešnil tudi one naše slovanske brate, ki nimajo našega verskega prepričanja in naj bi tudi oni prišli med nas in ostali med nami, kjer bi videli, kako lepo je prebivati med brati. (Urnebesni živio klici in ploskanje.)

Po dr. Krekovem govoru so se vrstili govori, krasno in neumorno je igrala ljubljanska društvena godba pod vodstvom gospoda Poule, ki je vliil godbi novo življenje, in nastopali so naši pevski zbori. Vsa čast vsem, brezdvoybeno rešili so vsi izborno svojo nalogo. Peli so znani naši slavčki, nepresegljiv zbor »Slovenskega katol. društva za delavke« pod spretnim vodstvom svojega pevcovodje g. Ferjančiča. S svojimi milimi glasovi so očarali občinstvo. Izborno je rešil pevski zbor šentvidski svojo nalogo pod vodstvom gospoda J. Rusa. Odobravanje milih nam gostov in udeležnikov je pričalo, da je šentviški pevski zbor izborno rešil svojo nalogo.

Mladi mešani pevski zbor k slov. izobr. dr. na Višu je častno rešil svojo nalogo, da je moral dodati še eno pesem. Delavski mešani zbor pri Devici Mariji v Polju je pel »Naprej v bojni grom« tudi jako dobro. Akoravno so bili naši mili štajerski gostje vsled dolgega pota utrujeni, je tudi slavnostno možko pevsko društvo v Braslovčah vrlo dobro zapelo nekaj točk.

Govoril je nato g. Čagran iz Studenice: Ta sestanek, ki nas je združil, je prava slika slovenske edinosti. V teh lepih

dneh smo se navžili gorenjskega zraka, a nasrkali in navdušili se tudi za katoliško narodna načela. Liberalni Slovenci se sramujejo naše družbe, vi pa nas ljubite. V zahvalo za to pa vam obljubimo, da hočemo pod katoliško-narodno zastavo korakati tudi mi štajerski Slovenci. Zivela naša katoliško narodna načela!

Gospod Evald Vračko pozdravi udeležnike v imenu mladeniške družbe v Jarenini: Kaj takega, kakor danes, ni še videla Ljubljana, videla je našo mladeniško organizacijo, a upajmo, da jo bode videla še večkrat. Sad naše organizacije je manifestacija včeraj na Brezjah, danes na Bledu in v Ljubljani. Čast mi je, da vas pozdravim v imenu najstarejše mladeniške in Marijine družbe na Slovenskem, v Jarenini. Pridemo iz krajev, kjer zahteva naše delo žrtev, katerih se pa mi ne bojimo. Seboj smo pripeljali najstarejšega našega člana, 70letnega starčka, ki si ni dal odvzeti veselja, da bi ne bil pohitel z nami. Oskar se je začelo v Slovenskih gorah pri nas mladeniško gibanje, ne velja o nas več klic: »Morituri vos salutant«, klic, ki se je vedno šul za časa vlade liberalnih fraz, marveč s ponosom vam kličemo in vas pozdravljamo s pozdravom: »Resurrecturi vos salutant!« (Burno plaskanje.)

Nato je nastopil vrli štajerski deželni poslanec g. R o š k a r in pozdravil zborovalce: Dragi Slovenci, mili mi rojaki! Pozdravljam vas kot priprost kmetič in to iz vsega srca v imenu vseh mladeničev in mož, ki so tukaj in tudi onih, ki niso mogli priti z nami. Z radostnim srcem jim bomo naznanili, kaj smo doživeli. Vsakomur je bila dana prilika, dobiti, kar je želel, verski in narodni pouk. A kaj je priprost mož in priprost ljudstvo brez vodstva, in zato hvala dotičnim voditeljem, ki nas vodijo na pravi poti do združenja. Skrbeti hočemo, da se besede, ki so jih nam govorili naši dični voditelji, ne bodo izgubile, marveč rodile obilen sad. Začeli smo z Bogom. Delati hočemo na podlagi vere tudi v prihodnosti. Kaj je človek brez vere, kaj naj ga teši v boju in v težnjah življenja, če ne vera? Izgubljen je brez vere za častnost in veščast. Oboje, za dušno in telesno blagostanje so skrbeli dični naši voditelji. Vedno večja potreba je, da se izobrazimo, ker brez izobrazbe nas nikdo ne bode spoštoval. Mili Bog obrani naše voditelje, nam pa daj moč, da izvršujemo njihove nauke.

Štajerski mladenič Janez Slaček govori: Bodimo narodni, ljubimo mili materni jezik. Lep in milodoneč je naš jezik, zato vam vsem priporočam: Govorimo pravo slovenščino, skrbimo, da napredujemo v slovenščini, da volimo v vse zastope slovenske zastopnike. Čitajmo in kupujmo dobre in poštene časopise. Tako bomo izpolnili svojo nalogo in izvršili svoja načela.

Mladenič František Zebot pozdravi udeležnike v ime mlade čete v St. Ilju: Navdušenje, ki je vladalo včeraj in danes, me je tako navdušilo, da ne morem dati dovolj izraza svojim čustvom. Zastopam mlad četo v slovenskem Prt Arturu, kjer preži na našo krasno in mlado naš najhujši nasprotnik, ki nam hoče vzeti vero in jezik, ki potujduje našo dečo po krah. Prebivalstvo slovensko se vedno krči, ker nam nasprotnik vedno trga kcs za kosom od naše

zemlje. A mi bomo branili našo zemljo, našo mejo! Veliko ovir in težav smo premagali, da smo si priborili novih mečij na Brezjah in danes v beli Ljubljani. V kratkem se bodo vršile v slov. Prt Arturu občinske volitve in s solzami v očeh smo prosili Marijo pomagaj na Brezjah za našo zmago, za zmago naših katoliško narodnih načel. Da, zmaga bode gotova, ako vzamejo mladeniči oručje v roke.

V imenu kranjskih katoliško-narodnih poslancev je pozdravil štajerske goste deželni poslanec g. dr. V i l k o S c h w e i t z e r. Ker je tovariš, štajerski deželni poslanec g. Rožkar, bil tako prijazen, da je pohvalno omenil delovanje katoliško-narodnih poslancev na Kranjskem, poudarjam, da to, kar smo mi storili in delali v prid našega ljudstva, smo delali, ker smo vedeli, da je ljudstvo za nami. Vi, bratje iz zelenega Štajerskega, videli ste bele cerkve po naših gričih in gradičih. Tam se je naše ljudstvo učilo demokratizma. Naš narod je katoliški in demokratski. Kdor je opazoval vaše navdušenje na Brezjah, in zlasti danes vaš sprehod v Ljubljani, je moral biti prepričan, da bode naš sedanjí nastop z zlatimi črkami zapisan v zgodovino našega naroda. Tega pokreta ne more nihče več udušiti. Kdor vas je videl, moral je reči, ako so ti edini, je nemogoče, da bi jih zmagal nasprotnik. Dokaz je pa tudi, da so katoliško demokratska načela prešla v kri in meso našega ljudstva.

Ako vas pozdravim kot poslanec, vas pozdravlja po moji osebi navdušeno slovensko ljudstvo. S tem, da ste na praznik sv. Cirila in Metoda priredili svoje slavlje, ste sprejeli naš program, ki je naroden in katoliški.

Ne ozirajte se na to, kaj govori o vas naš nasprotnik. Ne ozirajte se na nikogar in živite v zavesti, da vaše borbe na Štajerskem podpira vse slovensko ljudstvo. Vsi se borimo za pravice, ki nam jih hočejo vzeti naši narodnostni in verski nasprotniki in v tem boju bode, kakor je še vedno, zmagalo zavedno naše slovensko ljudstvo.

Štajerski mladenič Fr. Zamuda od Sv. Križa na Murskem polju govori: Kakor se izbude čebele iz svojega spanja in gredo za svojo matico, tako smo se zbudili mladeniči na Štajerskem in se združili v hrabro mlado četo. Pred vsem smo se združili slovenski mladeniči ob ogrski meji, da se bojujemo zoper naše narodne in verske sovražnike. V prvi vrsti smo mi mladi, ki gremo naprej v boju za Boga in za naš narod. Krasna so naša žitna polja in naše gorice na Štajerskem, a nad vse krasne so kranjske planine. In za to krasoto hočemo iti v bojni grom kakor poje pesem: Naj čuje zemlja in nebo, kar tu pobratimi pojo, naj se od ust do ust razlega, kar tu med nami vsak prisega; Da srce zvesto, kakor zdaj, ostalo bode vekomaj!

Državni in deželni poslanec gosp. Fr. Povše je na splošno zahtevanje izpregovoril sledeče:

Pozvan, da tudi jaz govorim, se odzovem temu pozivu, zlasti še, ker sem iz srca ginjen, ko vidim toliko sinov iz vseh pokrajin mile naše domovine in zlasti iz zelene Štajerske. Večkrat so mi tožili vaši

štajerski poslanci v državnem zboru o vašem obupnem položaju, kako vse preži, da bi uničili slovenski rod. A danes nimam več nikakega strahu, ko vidim tako množico za Boga in domovino navdušenih štajerskih sinov. Narod, navdušen za Boga in domovino, ne more propasti. Narod, ki izvršuje nauke velikega svojega rojaka Slomška, tak narod propadel ne bode. Zaman je up nasprotnikov, da bi štajerskemu narodu iztrgali vero v Boga in ljubezen do domovine. Pod krovom priproste kmečke hiše se je obrnil slovenski jezik, in tam, kjer prebiva slovenski narod, tam imej tudi veljavo slovensko ljudstvo. V vas vidimo mlade, čile moči. Ni je moči, ki bi raztrgala to vez, ki druží v Slomškovem duhu vse slovensko ljudstvo. Nasprotniki naj vedo, da našemu ljudstvu krščanstva in narodnosti ne bodo iztrgali. Sinovi iste matere smo in zato, da ta zemlja ostane slovenska, hočemo skrbeti vsi. Na zdravje bratje, pogumno naprej za čast domovine!

Štajerski mladenič František Veriz Kračevine pri Ptujju pozdravi v ime svoje mladeniške zveze. V spomin našega slavlja moramo vanetiti med seboj kres navdušenja našima blagovestnikom sv. Cirilu in Metodu: kres gorečnosti in ljubezni do milega slovenskega naroda. Besede mičejo, a zgledi vlečejo in zato moramo i med nami vrcsniti geslo: Vse za vero, narod in domovino vse v čast božjo, v blagor Avstrije in vladarja.

Fr. Sekol govori v imenu 24 mladeničev iz Jarenine. V tolažbo je mladeničem da morejo od severne slovenske meje priti v središče Slovenije, v Ljubljano. Nasprotniki nas tožijo, saramujejo in tlačijo. A najhujši sovražniki so nam izdajalski odpadniki. A mi gremo v boj s prepričanjem, da je vsak Slovenec vsaj toliko vreden, kakor tak pošil-drei viertel Herr. (Veselost.)

Dr. Krek: Konstatirati moram nasproti vsakomur, da je danes narodni radikalizem zastopan v naših vrstah. Ni je bolj jalove in neumne trditve, kakor ta, da vera škoduje narodnosti. Dokaz temu govori naših mladeničev!

Član akad. društva »Danica«, Žnidaršič, živahno pozdravljen govori v imenu slovenske katoliške akademije mladine. »Dančarji« bi se bili polnočestevilno udeležili aheda, ako jih ne bi zadržavale še študije. Boj so nam vsilili nasprotniki, narodni in verski, in mi smo ga sprejeli s trdno nado, da v njem zmagamo. Združeni z organizacijo katoliških mladeničev slovenskih bode akademična mladina častno in pogumno vedila ta boj do konca.

G. Ivan Rožman pozdravlja svoje rojake Štajerce in jih kliče, naj delajo za čim večno etično Slovencev. Zato pridi Gradec! Naša nai g... da se g... od... organiziramo in otresemo nemškutarneva jarma. Gospodarsko delo bode prva t... našega delovanja: Svoji k svojim! Treba nam je zadrug, zlasti še posojilno. Inteligentni mladeniči, ki so danes govorili, so nam porok, da bodo ta društva imela tudi inteligentnih voditeljev. Govornik nazdravlja štajerskim materam, sestram in nevestam.

G. urednik Anton Korošec se v vrlo šaljivem govoru spominja nasprotnikov, ki delajo danes še bolj mrabne obraze, ka-

kor delavno nebo. Trdijo, da bomo Stajerci doma preveč dela zamudili in v Ljubljani preveč denarja zapravili. Kolika škoda torej! Kar smo šli kam kot privesek liberalcev, je bilo "narodno požrtvovalno delo". Zdaj, ko gremo sami, je pa "velika škoda". Naši nasprotniki imajo od naprednosti samo ime, a mi smo, ki gremo naprej. Kakor je včerajšnje kresove na čast sv. Cilu in Metodu dušil dež, tako se bo v tista tudi doma na Stajerskem ploha na nas, češ čemu ste šli na Kranjsko rušit štajersko slogo! A ne bojmo se: Tu je združena mladina iz cele Slovenije in med njo tudi akademična mladina, ki je voditelju štajerske mladeniške organizacije, g. Gomilšku, ta dan podarila častni trak "Zarje". Vsi se ščitimo s tem poštene. To je znamenje tem večje edinosti in moči. Zato pa gremo naprej mi mladi, naprej na delo krščansko za naše ljudstvo!

Čast. g. Abram iz Trente na Primorskem pozdravi shod v imenu zastopnikov iz Primorske. Predvsem se zahvali pevkam "Katoliškega društva za delavke" za njih prekrasno petje. Ko sem bil na Beču, pravi govornik, pozdravil sem našega očaka Triglava. In splaval sem v duhu na vrh Triglava. spomnil sem se trenutka, ko sem prvič stopil na Triglav. Kako je bilo tužno proti severu, kjer leži velika slovenska gomila. Videl sem s Triglava Stajersko, proti morju do Italije. Kolikor je videti sveta z vrha Triglava, toliko je bila zemlja slovenska. In ni čuda, da tolikokrat zavije Triglav svojo glavo žalostno v meglo. Prisegli smo materi Mariji na Brezjah in na Bledu svojo zvestobo, a prisežimo in prosimo saščite slovenskemu rodu tudi Mater Božjo na Kredarici.

Vime slovenskega krščansko-socialnega delavstva pozdravi udeležnike tovariš Jožef Gostinčar. V svojem govoru želi, naj bi tako lepo pričeta mladeniška organizacija, ki je brez dvojbe organizacija žuljavih rok in ki se je tako lepo obnesla, vso pozornost obračala tudi na strokovno organizacijo, organizacijo samopomoči, za preosnovno družbe po večno resničnih krščanskih načelih. Mlada mladeniška organizacija zanesi duha samo pomoči med kmečko prebivalstvo in duha strokovnega združevanja. V boju bodimo neustrašeni, stojmo kot hrast in gora, ki se ne omajeta, sko ju napade moč vibarja.

G. Gomilšek izreka hvalo Bogu in vsem udeležnikom, da se je vse tako krasno dovršilo, posebno pa zahvaljuje prireditelja g. Luka Smolnikarja, kateremu zaorijo glasni živio-klici.

Stajerski mladenič Kovčič iz St. Petra pri Radgoni v svojem govoru pozivlja navzoče k požrtvovalnosti, vztrajnosti, srčnosti in stanovitnosti v boju proti tujcem, ki se nam Slovencem usiljujejo. Borimo se odločno in neustrašeno za Boga in domovino!

Mladenič L. Novak od Sv. Urbana v Slovenskih goricah pri Ptujju pozivlja štajerske Slovence, naj zlasti pazijo, da dobe v roke vse občinske in okrajne zastope, da ne bo Nemec gospod na naši zemlji. Posebno skrb naj posvetijo mladeniči slovenskemu katoliškemu časopisju. Naj nas sramote nasprotniki! To je le znamenje, da se nas boje.

Matija Vošnjak iz Braslovč s krepkim govorom zaključi veselico. Kar se je danes tu govorilo, to izvršiti je naša naloga. Zato pa pozivlja k stanovitnosti k neomahljivi delavnosti po teh načelih. Naše versko in narodno prepričanje mora roditi tudi del, ki bodo ohranila naš narod.

Med godbo so prepevali zbori, igrala je godba. Navdušenje je bilo nepopisno.

Odhod

Po 12. uri so odhajali gostje. Godba je svirala v slovo "Naprej zastava slave", rakete so švigale in zažigal se je umetalni ogenj. V mogočnih vrstah so korakale čete na kolodvor z "Živio" klici se poslavljajo od Ljubljane. Ob 1 uri 44 minut sta odpeljala dva vlaka štajerske goste zopet nazaj v zeleno Štajersko. Vseslovenski mladeniški shod je bil s tem zaključen. Sedaj pa zopet na delo, da izvršimo vse, kar smo si na shodih začrtali koristnega za predrago domovino!

Brzobjavni pozdravi.

Zanimanje za vseslovenski shod krščanskih mladeničev je bilo živahno tudi med tistimi, ki niso imeli prilike, se shoda udeležiti. Priča temu so mnogobojni brzobjavni in pismeni pozdravi, ki so došli na Brezje. Tukaj jih priobčujemo, kolikor smo jih mogli dobiti v roke. Če je kaj izostalo, prosimo oprostjenja.

Zahvala sv. očeta:

Iz Rima je došla naslednja brzobjavka: Sv. oče je sprejel izraze udanosti, ki so mu jih poslale slovenske mladeniške Marijine družbe, ter jim z veseljem podeli apostolski blagoslov. Kardinal Mery del Val.

Cesarjeva zahvala.

Iz Išla: Nj. c. in kr. apostolsko Veličanstvo je blagovolilo hvaležno vzeti na znanje pri slavnosti Marijinega jubileja na Brezjah izraženo zagotovilo neomahljive udanosti in zvestobe.

Pozdrav ljubljanskega knezoškofa.

Idrija: Srčno pozdravljam mladeniče, zbrane na Brezjah. Naj se unamejo srčne ljubezni do prediste Device Marije, naj se vtrdijo v veri v Gospoda Jezusa, božjega našega učenika in odrešenika, naj si očistijo srca od vseh grehov in grešnih strasti, naj se pa tudi navdušijo za slovensko domovino, katere dika in ponos naj bodo s plemenitim mlajenjem in počtenim krščanskim življenjem. Vsem zbranim vernim slovenskim junakom podelim pastirski blagoslov Anton Bonaventura, škof

Pozdrav tržaškega škofa.

Trst. Prirčno zahvaljujoč, pošiljam svoj blagoslov. Naj napreduje katoliška organizacija! — Frančišek, škof.

Pozdrav mariborskega škofa.

Premilostni lavantinski knezoškof je na brzobjavko, poslano mu z vseslovenskega mla-

deniškega shoda na Brezjah, poslal sledeči prekrasni odgovor: Vesel sem sinoči sprejel od mnogobrojnih mladeničev božjepotnikov k Materi božji na Brezjah izraz otroške udanosti in ljubezni ter željo ljubega zdravja. V zahvalo in povrnilo za to sinovsko zvestobo prosim brezmadežno Device Marijo, da naj svojim iskenim čistilcem in posnemovalcem izprsi vsega, kar je dobro na zemlji in v nebesih. Bog vse blagoslovi! — Mihael, knezoškof.

Sevnica: B di prirčno pozdravljen slovesni shod slovenskih mladeničev ter vrlo napreduj. — Marijina družba mladeničev.

Metlika: Žveli! Vse za vero, dom, cesarja! — V duhu s vami mladeniško društvo.

Maribor: Za vero in narod navdušenim slovenskim mladeničem kličem: Slava! — Korošec.

Celje: Slovenski mladeniči pogumno naprej za katoliško-narodna načela! — Celjska dubovščina.

Litija: Doma ostali v duhu smo z vami, vam vsem zbranim srčno kličo: Živeli za Marijo! — Smartinska družba.

St. Lenart: Udeležnikom mladeniškega shoda srčen pozdrav in obilno uspeha! — Bralno društvo pri sv. Benediktu, št. 9.

Selca: Cvetu slovenskega ljudstva tisočkratni: Bog Te ohrani, Marija Te varuj! — Rožnik, šupnik.

Murek: Z navdušenjem pozdravljamo vseslovenski mladeniški shod. — Več mladeničev z Mureka.

Dunaj: Z navdušenjem pozdravljamo vseslovenski mladeniški shod. Dokler se slovenski mladeniči zbirajo pod zastavo Marijino, sovražnik ne more uničiti Slovencev »Danica«.

Ljubljana: Slovenskih mladeničev duševne sile danes popolno so se razvile! Živeli zborovalci! Živeli ves slovenski narod! Zadržani mladeniči slov. kršč. socialne zveze. Mrhar, Bizjak, Marjek, Stele.

Celovec: Radostno pozdravljamo veličastno in velepomembno manifestacijo, oživljajoče vseslovenske misli. Če se mladina za ideale naše vname, nam doma, vere vrag noben ne vzame. — Za katoliško politično in gospodarsko društvo za koroške Slovence. Dr. Brejc.

Tržič: Sicer častno zastopani po deputaciji Vam kličemo: Živeli bratje! K zmagi prapor naš se vije v varstvu matere Marije. — Društveniki sv. Jožefa, Tržič.

Vel. Lašče: Pozdravljeni slovenski sini Mariji zvesti in domovini, pozdravljen vseslovenski shod, blagoslovi ga Gospod. Daj Bog, da sadu obilo, navdušenje vaše Slovencev bi rodilo! — Štrukelj, učitelj, Rob.

Mirna na Dolenjskem: Ne bojte se znoja, ne strašite se boja, saj moško dejanje okrepčuje moža. — Katoliško izobraževalno društvo

Sv. Peter pri Gorici: Pozdrav vsem vrlim mladeničem. Bodite možje junaki, korenjaki pod geslom: Za vero, dom, cesarja. — Rojec, kurat, Bilje.

Sv. Pavel: Shod iskreno pozdravlja izobraževalno društvo v St. Pavlu pri Preboldu.

Celje. Srčni pozdrav slovenskim mladeničem, zbranim na god slovenskih svetnikov v središču Slovenije. — Učitelj in učenci orglarake šole.

Maribor. V duhu smo z vami, slovenski mladeniči, zbrani okrog Marije! Ti soberokrat pozdravljeni! — Mariborski bogo slovc.

St. Ilj v Slov. goricah. Daleč ob meji smo, a srca so pri vas v sredini Slovenije. Kakor vaše, bodo tudi naša srca pri visoko plamtehih kresovih zajemala novega ognja za Boga in sveto narodno delo. Vaše geslo je tudi naše: Z Bogom za slovensko ljudstvo. — St. iljaki Slovenci.

Št. Ilj. V duhu shoda udeležen kličem: Živeli katoliško-narodni možje in mladeniči. — Franjo Lilek.

Srednji Gasteraj. Iskreno pozdravljam zborovalce na vseslovenskem mladeniškem shodu. Živeli. — Franc Kurnik, župan.

Brežice: Slovenske mladeniče, zbrane pri Materi božji prisrčno pozdravljamo. — Žičkar, Rudolf, Mešiček, Pirnat, Čebašek, P. Avguštin.

Ruše: Pozdrav tebi, mladi slovenski tabor, bodi nam v napredek, ščit in blagor. — Bečela.

Grabštajn: Iskreno pozdravljam iz tužnega Korotana mladeniški shod. Bog živi vse zborovalce, blagoslovi vaše rodoljubno delo. Vse za vero dem cesarja! — Andrej Wieser, dekan.

Maribor: Pri Sv. Trojici v Slov. Goricah v duhu z vami. — Jožef Friš.

Dalje so pozdravili shod: Bralno društvo pri Sv. Martinu tik Slov. Gradca, Fr. Stuhec iz Pulja itd.

Kaj pravijo liberalci k temu shodu.

Ker nočejo priznati velikega njegovega pomena, zato samo svojo jezo izlivajo v psovke. Vsak pravi Slovenec bi moral biti ponosen, da smo storili tako mladeniško organizacijo, pred katero se nemško časopisje že sedaj trese, uvažujoč nje pomen. „Narod“ pa hoče smešiti udeležence ter jih predstavlja za nekake duševne reveže in vendar je bil ves shod jasna priča, kako visoko stoji s svojimi narodnimi ideali naši mladeniči nad nizko „Narodovo“ družbo, ki je ob tej priliki še tako predrzna, da pravi, da mi preganjamo pravice slovenščine v cerkvi, a se v istem svojem umazanem glasilu roga vsaki pozitivni veri. Kdo se ne smeje, ako čita v „Narodu“, da so bili na Brezjah samo starčki in otroci. Ni ga nemškega lista, ki bi svoje rojake ob tako važnem shodu tako sramotil, kakor to dela „Narod“, ki mora vendar priznati, da ima on največ slovenskih duševnih revčkov za seboj, sicer bi si ne smel dovoljevati take pisave, s katero vedno le škoduje slovenski stvari. Imponirala je vsem pametnim ljudem udeležba na shodu, imponirali govorili naših mladeničev, in imponiral je vzorni red, katerega le privoščimo prirediteljem sokolske slavnosti. Preko „Narodovih“ psovok pa ponosno korakamo dalje. Štajerski mladeniči, ki so slišali in govorili toliko besed ljubezni in bratoljubja, naj izvedo tudi, s kakimi izrazi spremlja „Slov. Narod“ slav-

nostno številko „Slovenca“, ki je bila posvečena našim mladeničem. To glasilo slovenskih izdajavcev piše: „Smrad iz pekla“, „taki farji, kakor so zbrani okoli „Slovenca“, „podla ščuvanja povodom takozvanega mladeniškega shoda“, „sam smrad iz pekla ti veje iz „Slovenca“, „ostudnosti, ki so jih nabljivali „Slovenčevi“ popje“, farško psovnanje in sumničenje“, „klerikalno hinavstvo in klerikalno koristolovstvo“, „klerikalci samo varajo in odirajo“, „farška požrešnost“ itd. Tako piše starejši bratec vašega nečednega „Štajerca“. A ne jezite se zaradi tega; tudi mi smo dobre volje, če tudi liberalci počijo od jeze. Mi gremo naprej, mi gremo naprej, mi mladi!

Poziv p. n. društvom

ki so v „slov. krščansko-socialni zvezi“.

Že nebrojnokrat smo dokazovali, kako potrebna in koristna je „Zveza“ slovenskih nepolitičnih društev. Vseslovenski shod krščanskih mladeničev na Brezjah pa je to tako jasno pokazal, da v prihodnje odpade vsako dokazovanje. Ako bi se v zadnjem času ne bile tako krasno začele razvijati Marijine družbe in ako bi ne bila „slov. krščansko-socialna zveza“ organizirala naših društev, bi leta 1904 veličastnega brezjanskega shoda ne bilo! In vendar je obojna organizacija pravzaprav še le pričela s svojim delovanjem. Naloga njena pa je tako velika in obsežna, da bo treba še dokaj let in obilo napornega dela, ako jo hoče vsestransko izvesti. Neobhodno pa potrebuje zlasti „Zveza“ pri izvrševanju te svoje odlične naloge požrtvovalnega sodelovanja od strani društev, ki so že stopila v njeno okrilje, ali od katerih upravičeno pričakuje, da bodo kmalu to storila. Le z združenimi močmi bo mogoče doseči visoko „Zvezino“ zadačo: vsestransko dvigniti izobrazbo slovenskega naroda v krščanskem smislu.

Letos oktobra meseca namerava „Zveza“ izdati žepni koledarček, kakoršnega so si člani naših društev že davno želeli. Dandanes poleg pratike vsak količkaj omikan človek potrebuje dobre knjižice, kamor si zapisuje svoje beležke, dohodke, stroške itd. Zato bo „Koledarček“ tako prirejen, da bo kot zapisnik dobro služil tudi našim delavcem in kmečkim mladeničem. Tako knjižico v lični obliki in poceni namerava torej izdati „Zveza“. Knjižica pa bo obsegala tudi več sestavkov, ki so praktičnega pomena zlasti za člane naših društev. Med drugimi omenjamo: Popis vseslovenskega mladeniškega shoda na Brezjah; članek o Marijinih družbah za mladeniče; najvažnejše določbe iz društvenega zakona; telovadba v naših društvih; desetletnica akademičnega društva „Danice“; krožki treznosti v naših

društvih; naša društva in poročanje našim članikom; strokovna organizacija itd. Samoobsebi je umevno, da bo „Koledarček“ princsel tudi poročilo o dosedanjem delovanju „Zveze“. V tem poročilu bodo tudi našeta vsa društva, ki so pristopila k „Zvezi“, obenem pa drobni podatki o delovanju vsakega društva v pretečenem letu. Da bo mogoče to sestaviti, razpošljamo ravnokar dopisnice, ki obsegajo na zadnji strani vsa dotična vprašanja. Lepo prosimo, naj kdo izmed odbornikov prav drobno in razločno izpolni predalčke z dotičnimi odgovori (številkami, oziroma „da“ ali „ne“). Zlasti prosimo, naj se spodaj imena odbornikov drobno a razločno zapišejo, da jih bomo mogli pravilno natiskati v „Koledarčku“. Najboljše je, če en sam odbornik, ki razločno piše, zapiše vsa imena odbornikov. — Ta dopisnica naj se odda vsaj do 25. avgusta t. l.

Koledarčku — lično v platno vezanemu smo nastavili ceno samo 1 krono (s poštnino 10 vinarjev več). V sled te nizke cene, lične oblike in primerne vsebine pričakujemo, da se bodo zlasti člani naših društev v prav obilnem številu naročili nanj. Ker pa moramo vsaj približno že naprej vedeti, koliko izvodov naj ga natisnemo, zato prosimo slavni društveni odbor, naj enemu izmed sebe poveri nabiranje naročnikov. Za sedaj zadostuje, da se v zadnjem predalčku priložene dopisnice (ki se vrne vsaj do 25. avgusta), naznani število tistih, ki nameravajo „Koledarček“ kupiti. Dotična svota pa naj se pošlje potem, ko bomo razposlali „Koledarčke“. Za trud dobi nabiralec za vsakih 10 razpečanih „Koledarčkov“ enega po vrhu.

Vsi tisti pa, ki niso člani kakega društva ali kjer ne bo nobenega nabiralca, naj kar sami po navadni dopisnici naznanijo, da želijo imeti „Koledarček“ ter naj naznanijo svoj natančen naslov (s poslednjo pošto). Dopisnico pa naj pošljejo pod naslovom: „Slovenska krščansko-socialna zveza“ v Ljubljani.

Naposled „Zveza“ lepo prosi svoja društva za letni prispevek za leto 1903. Letos je imela „Zveza“ s prireditvijo vseslovenskega mladeniškega shoda izredne stroške, katere more zmagati le s skupno pomočjo svojih društev. Zato lepo prosimo, da vsako društvo vsaj do 25. avgusta pošlje dotično svoto, ki odpade na število članov in ki je razvidna iz zadnje strani priloženega „plačilnega listka“. Društvo naj samo izračuna, koliko pade nanj in naj na prvi strani plačilnega listka to izpolni, plačilni listek pa potem ohrani kot pobotnico.

Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

„Slov. kršč. soc. zveza“
v Ljubljani.

Politični razgled.

Ogrski državni zbor.

Ogrski državni poslanci vedno zborujejo. Ne dajo si nič počitnic. Od zadnjega časa so obravnavali povišanje cesarske plače. Mnoge stranke so se upirale ter navajale za svoje pomisleke tudi razloge. Ali po daljšem besedovanju so sprejeli ministrovo predlogo ter cesarju zvišali plačo. Seje se še vedno nadaljujejo.

Na Balkanu zopet vre.

Na Balkanu je jelo kipeti in vreti. Napadi z dinamitom so se že zopet pričeli. Na srbsko-turški meji našli so na železnici podkop, v katerem je bilo 16 kg dinamita, katerega se je posrečilo odstraniti. Železniškega čuvaja in nekega vojaka, ki je našel to reč, so vstajniki ranili. Neka druga množica je hotela napasti vlak. Neki drugi oddelki vstajnikov so napadli vlak ter pobili in ranili mnogo popotnikov. Ker so torej vstajniki kar po vrsti napadli vlake in je pot v nevarnosti, so železniške oblasti ponočno vožnjo vstavile na mnogih progah. Avstrijski in ruski poslanik zahtevata, naj se pomnože stražniki in žandarji. V vasi Podles so vjeli vstajniki Turka Šefket beja in tovariša Tefika, ki sta silno krvoločno ravnala z domačini. Ista usoda je zadela Hamdiraga, njegovega očeta, ki so bili vsi trije ubiti. Turške oblasti se novega upora silno boje. Zato so zajeli mnogo upornikov ter jih potaknili po ječah.

Armensko maščevanje — uboj.

V Jelizavetpolu je bil v nedeljo popoldne pri veselici ustreljen ruski podguverner Andrejev. Že prejšnje dni je dobil mnogo pretiilnih pisem, zato je šel na veselico s svojim služabnikom, ki ga je stražil. Ko je šel Andrejev po ulici, je skočil nanj neki Armenec, ki je šestkrat ustrelil na podguvernerja ter ga smrtno ranil. Morivec je nato pobegnil. Pravijo, da je bil ta umor maščevanje Armencev, ker je vlani Andrejev, ki so napravili vsled pograbljenega cerkvenega denarja Armenci upor proti njemu, lastnoročno ustrelil nekega mladega Armenca. Na Ruskem so taki napadi kar v navadi; še ni davno od tega, ko so na Finskem, ki je pod rusko oblastjo, napadli carskega namestnika Bobrikova. Na Armenskem se je vzdignilo gibanje, ki meri na to, da se Armenci osvobodé izpod ruskega jarma.

Burski predsednik — umrl.

Te dni je na tujem svojo dušo izdihnil prvi predsednik burske države, 79 let stari Pavel Kriger. V svojem življenju je užil ve-

liko trpljenja in gorja, mnogo bridkosti in žalosti. Zadnje urice je živel izgnan iz ljube domovine, kjer je prebirajoč sveto pismo čakal bele žene. Njegovo življenje je znamenje usode njegove domovine: dokler je on vladal, je domovina dobro izhajala, ko pa so njega pregnali kruti Angleži, je bila tudi domovina, kakor je še vsem v živem spominu, izpostavljena velikim bridkostim. Slavni mož je bil rojen 1825. leta v spodnji Afriki. Mladiču sreča ni bila prijazna. S svojimi stariši se je potikal od kraja do kraja, dokler ni dosegel v bojih višjih služeb. S svojo previdnostjo in hrabrostjo si je pridobil med rojaki veliko spoštovanje; postal je kmalu stotnik in pozneje vrhovni poveljnik Burov v vojski z Angleži. Dne 16. decembra 1880 so oklicali južnoafričansko ljudovlado ali republiko, ki so jo vladali Kriger, Jubert in Pretorijus. Leta 1883. so oklicali za predsednika Pavla Krigerja, ki je vladal svojo domovino do leta 1900, ko so ga tako rekoč prepodili Angleži s prestola. Ko so si namreč Angleži osvojili že precejšnji del Transvala in zasedli že tudi Pretorijo, je oddal vladu Šalk Bugarju, sam pa je zbežal v Evropo in je poskušal prigojati evropske vladarje, da bi se usmilili Burov in jih spravili izpod angleških krempljev, a ni nič opravil. Tako je prišel Kriger v Evropo. Ljudstvo ga je povsod z veseljem sprejemalo, a vladarji mu niso šli na roko, ker so se bali razpora z Angleži. Na stare dni so mu pomrli tudi še žena in otroci, tako da je zapuščen od sveta in svojih ljudi te dni končal svoje življenje.

Rusko-japonska vojska.

Vsak, ki mu je mar vprašanje o današnji vojski, se zanima, ali pride še do večje bitke v Mandžuriji še predno Japonci napadejo Port Artur. Japoncem je do tega, da bi se to zgodilo. Ko so si osvojili Kajčov, ki je bil Rusom pot do Port Arturja, so Japonci odrezali Ruse od portarturske ruske posadke. Rusov je bilo pri mestu Kajčovu do 20 tisoč, Japoncev pa do 30 tisoč. Kakor je videti, se bo Kuropatkin še nadalje branil spustiti se v večjo, odločivno bitko, ker mu ne more biti neznano, da bi kak nov poraz zelo slabo vplival na obrambo Port Arturja. Ruski glavni poveljnik si šele po deževni dobi želi odločivne bitke, do tedaj pa si upa dobiti dovolj vojakov. Sedaj jih mora sila veliko uporabiti za brambo sibirské železnice, ki od vseh strani prežijo nanjo sovražniki. Japonci so zadnje dni obrnili svojo pozornost na Dašičavo, ki je križišče železnice in torej za vojevanje velikega pomena. Japonci so šli nad Ljaojan od več strani. Na

vsak način je to važno mesto za Japonce, ker jim je tam mogoče dobiti živeža od kitajske strani. So pa v tistem kraju Japonci tudi varni, ker se nahaja blizu kitajski general z imenom Ma, s svojimi velikimi četami, ki je pripravljen braniti Japonce.

Gibanje na suhem.

Japonski general Oku jo je udaril po zmagi pri Kajčovu proti Dašičao in Njučvanu. Armada drugega generala Nodzua je po težavnih potih došla prek Siujana na kraj, kjer se bo združila z Okovo armado, ko se bo približala Dašičavu. Medtem ko Japonci naprej gredo, se Rusi vedno umikajo nazaj, koder imajo skupaj vso svojo moč. Pot za umikanje imajo še vedno prosto, ker se o severnih japonskih oddelkih poroča, da stoji proti Japoncem general Keler, ki se je zoperstavil japonskemu prodiranju iz Motienskega prelaza blizu poti, ki vodi do Mukdena. Tudi je Kuroki še preslab, da bi se meril z Rusi, zato zbira nadaljnje čete.

„30.000 Japoncev padlo.“

Japonci so si izmislili imenitno zvijačo; da bi nagnili ruskega generala Kuropatkina, naj bi se spustil v glavno bitko so Japonci zatrobili v svet novico, da je bila večja bitka z Rusi, v kateri je padlo 30.000 Japoncev. Tako so mislili, se bo dal Kuropatkin zapeljati in se bo iz same gorečnosti spustil v boj. Ali Kuropatkin jim ni šel na led, temuč je ostal še zanaprej pri svojem starem načrtu, po katerem ima namen, Japonce spraviti v Mandžurijo, in jih tam, kadar bo imel dosti močno armado, zajeti in ugonobiti.

Port Artur.

Japonci naskakujejo trdnjavo Port Artur od vseh strani. Na suhem se dan na dan kavšajo z Rusi. Mesto je z živežem prav dobro preskrbljeno. Tudi vojaki so prav srečno razpoloženi. Sedaj je v mestu huda vročina. Posebnih bojev tam še ni bilo, le manjše praske se vrše vsak dan. Mnogokdaj se tudi Rusom posreči, da zasedejo kako japonsko postojanko. Japonci so v teh bojih pred Port Arturjem izgubili čez 2000 mož. Japonci ga naskakujejo z vso silo. Mislijo ga vzeti še ta mesec. Če se jim bo posrečilo, je pa drugo vprašanje. Ako bodo Port Artur vzeli, bi ga Rusi gotovo nazaj vzeli, ker so tako napravili tudi s Sevastopolom. Sicer pa imajo Rusi Port Artur od Kitajcev za 25 let v najem, torej je pravzaprav le kitajska lastnina, in bi morali Kitajci gledati, kako se bodo izmazali. Če bi ga Japonci vzeli, ga morajo Kitajci zahtevati nazaj; ako bi jim pa ne bilo do tega

bi pa preskrbeli zvezo z Rusi, in tako bi bili zopet v škripcih. Sicer je kitajska država že vsa gnila in skoraj da že mirno gleda, kako ji trgajo kos za kosom od telesa.

LISTEK.

Poskušnja prijateljev.

Človeško srce je že tako vstvarjeno, da teži po družini in ima pač vsak človek prijatelje. A kakšne? Marsikdo je že spoznal in marsikdo bo še, da ima človek prijatelje v sreči; ako ga pa zadene nesreča, potem tako hitro in tako zelo oslabi spomin ne kdajnih „dobrih“ prijateljev, da se nihče „prijatelj“ nič več ne spominja. Resničnost teh besedi nam tudi potrjuje sledeči istinit dogodek.

Mlad mož — imel je komaj 30 let — je povabil svoje najboljše prijatelje in znanke k večerji. Da pri svoji gostoljubnosti in postrežljivosti ni skoparil z najboljšimi jedili in najdražjo pijačo, je umevno. Ko se je družba že nekoliko razvnela, in so bili vsi

navzoči židane volje, tedaj je vstal gostitelj in dejal:

„Premili, odkritosrčni prijatelji! Povabil sem vas na to večerjico, da se poslovim od vas. Nikar se ne čudite! Mislili ste in morda še mislite, kako sem bogat, a motite se. Vsa dedščina — 500.000 K — je skoraj že skopnela; ostalo mi je komaj toliko, da bom mogel jutri v Ameriko, da poskusim ondi svojo srečo. In sedaj poslušajte! Danes 7 let, ravno na ta dan in ravno ob ti uri bom — ako bo božja volja — zopet ravno v ti dvorani, in takrat vas povabim vse skupaj in pripravil vam bom pošteno večerjo. Ako me pa zapusti sreča in se vrnem ubožen kakor grem, potem bo vaša dolžnost, da mi napravite vi pošteno večerjo. Ali ste vsi zadovoljni?“

Da so vsi prijatelji bili zadovoljni z gostiteljevim nasvetom, je umevno. Vsi so tiščali vanj, mu voščili srečno pot in obilo blagoslova. Še na misel ni prišlo nikomur, da bi se ne videli čez 7 let ravno na tem mestu, razun če bi kdo umrl.

Sedem let je hitro minilo. Naš znanec se je vrnil — a kakšen? Ves bled in prepaden, sama kost in koža. Sicer je dosegel svoj

namen, vrnil se je bogat — z 800.000 K, a napravil je svoje zdravje. Ležal je na smrtni postelji v nekem hotelu in spomnil se je svoje obljube in napisal vsakemu prijatelju malo pisemce:

„Reven sem odšel — uničen sem se vrnil. Rad bi vas še enkrat videl. Vabim vas torej, pridite jutri zvečer ob 6. uri v hotel „Merkur“! Upam, da vas gotovo ne bo manjkalo pri veselem snidenju.“

Prišel je večer, ura je kazala čez šest — nobenega; bila je sedem — osem — devet — „Saj ni nihče umrl“, je vzdihnil bolnik in bolesten nasmeh mu je zaigral na ustnih, „ko sem bil bogat in zdrav, takrat tako sladki in medeni, a sedaj — — — nikogar!“ in bolniku so silile solze v oči.

Drugo jutro je prišel notar k bolniku in mu prebral oporoko še enkrat.

„Vse moje premoženje naj se razdeli med moje prijatelje, ki bodo ostali zvesti svoji objubi in me pridejo obiskat.“

„Ne, ne!“ je dejal bolnik. „Raztrgajte oporoko. To niso prijatelji! Premoženje naj se porabi za sirote!“

Razgled po domovini.

Premembe v frančiškanski provinci. V Ljubljano: P. Alkantara Crtanec, p. Guido Rant. — V Kamnik: P. Kazimir Zakrajšek, katehet. — V Pazin: P. Odorik Kreiner, gvardjan, p. Teofil Zajc. — V Brežice: P. Simon Čurin. — V Gorico: P. Arhangelj Appej, p. Vincencij Kunstel. — V Maribor: P. Fulgencij Trafela. — K Sv. Trojici: P. Pius Zankar. — Na Brezje: P. Ananija Vračko, p. Klemen Grampovčan.

Kapitelj frančiškanske provincije, ki je bil sklican na 26. dan julija, je izvolil provincijalom prečastitega g. p. Placida Fabiani, kustos je p. Angelus Mlejnik, defnitorji so pp. Otokar Aleš, Klarus Rottmann, Odorik Kreiner, Edvard Ravstehar.

Ruski minister Plehve umorjen. Na Ruskem so v četrtek, 28. julija t. l. z bombo ubili ruskega ministra za notranje zadeve, Plehveja. Način umora je bil grozen. Bomba je ministra popolnoma razmesarila. Vsi pametni ljudje obsojajo to strašno hudodelstvo, le judje in pa njihovi hlapci, rdeči socialni demokratje, ali kakor jim pravijo ljudje „močeradi“, se veselje zločina. Svobodomiselniki krogi, to je liberalci in socialni demokratje, katere vodijo judje, so sovražili Plehveja

zlasti zato, ker je ostro zasledoval vse prekucuhe, zlasti tudi precej na prste stopal judom. Res je, da na Ruskem ni morebiti vse tako, kakor bi moralo biti, a s krvavimi napadi na ruske visoke glave svojih namenov prekucuhi ne bodo dosegli. Smrt Plehvejeva nas pa uči, da liberalci in socialni demokratje rabijo v svoje namene tudi bombe, ako ne gre v državi vse po njihovi volji. Ministra so slovesno pokopali 31. jul.

Gorenjske novice.

* **Reteče pri Škofji Loki:** Za Marijini jubilej. Povsod se obhajajo slovesnosti na čast Marijinega Brezmadežnega spočetja, torej tudi mi ne maramo zaostati. Naš velečastiti g. župnik, ki še tako malo časa deluje pri nas, nam so omislili v tem kratkem času nov križev pot, in sedaj k slavi Marijinega jubileja nov lepodoneč zvon. Napis na njem pove, da je vlit v Marijinem jubileju v Samassovi livarni v Ljubljani; tehta 1051 kilogramov. Pred vsem izrekamo srčno hvalo preč. g. župniku, kateri so mnogo denarja žrtvovali zato, in tudi ne malo truda imeli s tem, potem pa vsem, kateri so kaj pripomogli. Res veliko veselje za župnijo. Blagoslovljen je bil zvon na Marijin praznik in zaklical nas je k službi božji tudi ravno na Marijin praznik. Slušajmo farani radi lepi

glas novega zvona, kateri nas bo vabil k službi božji, ter hitimo ko zaslišimo njegov glas, častit Brezmadežno!

* **Romarski shod sv. Radegunde** na Strmi njivi (župnije Kolovrat) bo letos 11. pobinkoštno nedeljo, dne 7. avgusta. Duhovni opravili bosta prvo ob šestih zjutraj, drugo ob desetih. Spovedovalo se bo že prejšnjo soboto popoldne v romarski cerkvi.

* **Nesreče.** Ponesrečil se je v tunelu Italijan Matevž Fontano. Prišel je med železniška vozička, ki sta mu hudo strla prsi. Pravijo, da okreva. — V Srednjem vrhu se je ponesrečila neka ženska s Koroškega, ko je trgala letošnje nenavadno zgodaj zrele planinke. Padla je z neke pečine in se močno pobila po glavi. — Nogo si je zlomila vsled nesrečnega padca z voza mati Marija Skodlar po domače Mežnarca z Britofa pri Predosljah.

* **Velik strah** so imeli v Smokovču na Figovčevem dvorišču. Gorčel je voz sena, katerega je zažgal domač otrok. Voz še v plamenu so takoj odpeljali, da se ogenj ni prijel še hiše s slamnato streho.

* **Toča je pobila** 27. julija po predoseljskem polju in na Suhi. Nekatero vasi je precej občutno zadela. Bog nas varuj hudega vremena!

* **Strela je ubila** v Mojstrani pod Triglavom 14 letno Alojzijo Jeklič, po domače

Brkovo, ko je bila s svojim gospodarjem A. Anceljnóm na polju. Dekle je bilo takoj mrtvo, gospodar pa je obležal nezavesten na tleh, dokler ga niso predramili. Strela je ubila tudi kravo, ki je bila vprežena v voz.

* **Nezgodá pri bohíjnjski železnici.** Ponesrečil se je v Bohíjnjski Bistrici delavec Peter Nardis. Padel mu je voziček, s katerim je vozil material, na nogo ter mu jo zmečkal.

* **Pogrešajo davčnega kontrolorja J. Jerba** v Kranjski gori. Že pred tremi tedni je izginil v Pišenco s puško na rami, in vse poizvedovanje in iskanje po njem je bilo doslej brezuspešno. Kakor sodijo splošno, se mu je zmešalo.

* **Zastavo** si misli napraviti predoseljska mladeniška Marijna družba. Zbranega denarja imajo že nad dve tretjini, darovan od vnetih dobrotnikov in podpornikov Marijne družbe. Mladeníči, zberite še malo svoto, ki še manjka, da dobite zastavo, na katero boste lahko ponosni vi in vaši nasledniki.

* **Na božjo pot v Velesovo** bo poromala dne 7. avgusta jeseniška moška in mladeniška Marijna družba in kat. delavsko društvo Možje in fantje jeseniški, zberite se kolikor mogoče mnogoštevilno pri Materi Božji v Velesovem, ker to bude naš dan.

* **Umrli** je na Črnučah nagloma posestnik gospod Matej Čibašek, večletni župan in cerkveni ključar, po mnogoletnem bolehanju. Naj v miru počiva!

* **Moravče v nevarnosti.** Iz Moravč nam poročajo: 24. pr. m. med krščanskim naukom je začel goreti Markezkov kozolec. Zažgal je kak „šnopsar“, ali pobje, ki imajo radi tam „krščanski nauk“. Sreča je bila, da je veter plamen odganjal od bližnjih gošpodarskih poslopij, ker sicer bi bil pogorel velik del Moravč. Zelo udarjen je voznik Pekovc, kateremu so zgoreli trije vozovi pod kozolcem. Sedanji posestnik Jemo — nezavarovan (!) — ima seveda tudi kakih 2000 K škode.

* **Iz Sore** se nam piše: Odkar je pri nas neki Janez Brce, imamo tožbo nad tožbo. Imenovani Janez Brce je eden najpridnejših klientov dr. Tavčarjevih. Zato je pa v „Narodu“ tudi tolikokrat pohvaljen. Pa ne le to: Imenovani Janez Brce je dopisnik tistega lista, ki tako grdo blati papeža in škofa ter dela za verski odpad. Mi imamo v rokah podatke o delovanju Janeza Brčeta v Št. Lambertu in Boštanju. Enkrat mu bomo povedali brez ovinkov, kar mu gre, ako ne bo dal miru. Hvaležni smo mu le zato, da je s svojim delovanjem pokazal ljudstvu prav jasno, kaj je liberalizem in kaki so njegovi sadovi v vsakem stanu.

* **Stoletnica mestne župnije v Škofji Loki** se praznuje te dni. Ravno 22. julija je preteklo sto let, kar je bil umeščen tedanji vikar Klemenčič na novo župnijo Škofje

Loko. Prej je spadal škofjeloški vikarijat v Staro Loko — k materi fari. Povodom te slavnosti je bila v nedeljo, 24. julija, ko se tudi obhaja cerkveno žegnanje, ob 9. uri slovesna božja služba, ki jo je opravil gospod kanonik A. Kalan s slavnosti primernim govorom.

* **Kip Iurške Matere Božje v Loki** za kapelico pod nunsko cerkvijo je dodelan. Kapelica in kip bosta v nedeljo po zadnji sv. maši slovesno blagoslovljena. Lepo in hvalevredno je, da mesto ravno ob stoletnici župnije napravi to kapelico in se s tem znova pokloni svoji zaščitnici, kateri je izročeno že dolgo dobo let.

* **Nesreča.** Utonil je 52 letni tovarniški delavec Janez Žerovnik iz Vaš pri Medvodah.

* **Št. Lambert.** Nekaj pohvale zaslužimo včasih mi „vrli“ Šentlamberčani. V najbolj zadnji kot nas ne porivati. Pred kratkim smo ustanovili družbo treznosti, sicer ni veliko število, pa 13 nas je le. To število, pravijo je nesrečno, a upanje imamo, da se izpremeni kmalu v srečnejšo. Kaj ne, „Podgorc“, pri Vas še take „cifre“ nimate!? Imamo pa še mnogo „brezvestnežev“ ki včasih tu ali tam „katero rečejo“. Le večkrat bi bilo potreba! Nekdo me je vprašal: „Od kod ti lepi milodoneči“ glasovi, podobni onej krotkej živalici, pepelaste barve, na hrbtu nosi križ, pa dolga ušesa ima, seveda vsak je ne pozna, ker je pri nas redka.“

— Odgovor: „To so tisti, ki včasih preveč pogledajo“ ... Kam? Vsak ve. Dragi moj sosed „Podgorc“, nekoliko si se zmotil zadnjič, število tistih, ki so šli na Brezje, ni bilo eden „brezštevilnih“, ampak trije „brezštevilnih“. Pri nas je vse bolj na tri. — Ali te male pomote ti ne zamerim. Gotovo še nimaš tistega „rešpeklina“ in telefona, s katerim jaz samotar na Jablaniku vse predobro slišim in vidim. Kedar prideš mimo, ti ga bodem pokazal ali pa posodil. — Nekdo je pri nas, ki misli, da je storjeno vse, če reče kaj, roke drži pa navskriž in čaka, da mu prileti kakšna pečena ptica v Pri nas še ni tista dežela, ko pojo pečeni pujski po zraku. Le s korajžo na delo, ne rok navskriž! Kaj ne „kos“ Šentlamberčana? — Sosed „Podgorc“, gotovo imaš ti kakšen tak „pulfer“, s katerim bi se dali zaspanci predramiti, ki spe v tem lepem času, kakor jež pozimi. — Živimo življenje brez življenja! — Umiramo! — „Gift“ je med nami, potreba je „protigifta“. Vročina je bila pri nas strašanska. Nekdo mi je pravil, da je bilo 38 stopinj, to ne vem kakih. Sedaj, hvala Begu, je namočil dež in tako očistil zrak. — Naše občinske ceste so lepe, kakor sem že poročal samotar. Pa zakaj bi ne b'le? Kako pa so delavni ti ljudje! Kadar pridejo popravljat cesto, se vsedejo in pijejo tisto

„rjno vince“, ki da „kroft“, da se potem tako pridno dela, da vse pri starem ostane. Ta „kroftna“ pijača je „jarovž“. Kedar tega zmanjka, pa hajd domu v L. . . . Kaj ne? Pridni smo, pridni, delavni tudi, kadar je potreba sedeti, piti in jesti! — Ta „preklican rešpeklin“, da vse vidi! Kaj „Podgorc“, ti bi potreboval tacega. Pozdravljen! Pa še pozneje kaj! Samotar na Jablaniku!

* **Veliki romarski shod na Zaplazu** se bo letos vršil kakor druga leta v petek po Velikem Šmarnu. Popoldne v petek je ob 6. uri pridiga in litanije, v soboto zjutraj pa slovesno opravilo s pridigo. Spovednikov bo toliko, da bodo romarji lahko prejeli sv. zakramente.

* **Popravljanje in prezidavanje romarske cerkve na Zaplazu** se je moralo letos še odložiti. Dela se nov in večji načrt in pripravlja se pridno vsakovrstni material. V letu 1905 pričnemo z zidanjem. Slovenci, spominjajte se Zaplaza!

* **Vabilo k predstavam**, katere priredi k. sl. izobraževalno društvo o Olševku dne 7. in 14. avgusta 1904. s sledečim sporedom: 1. „Urban Smukova ženitev“ burka v treh dejanjih. Spisal Jurčič. 2. Sv. Doroteja, igra v dveh dejanjih. 3. „Čašico kave“, šaloigra v enem dejanji. Vstopnina 1. sedež 70 v. — 2. sedež 50 v. — stojišča 30 v. — Predstavi bosta vsakikrat ob 3 popoldne v Mubejevih prostorih. K obilni deležbi vabi odbor.

* **Nova maša na Vranji peči** je bila 24. julija. Pel jo je č. gosp. Jernej Podbevšek. To smo zato dali v časnike, ker nove maše še ni bilo pri nas, odkar župnija obstoji. Mesto obolelega dr. Jan. Ev. Kreka je pridigoval g. svetnik A. Jamnik. Drug naš rojak g. J. Borštnar bo pa enako slavnost obhajal dne 31. t. m. v Zlatem polju.

Dolenjske novice.

Iz litijskega okraja.

† **Cerkveno uro brez kazalcev** imajo Podšentjurijem, ali v Izlakah, pri Zagorju ob Savi. Odkar poznam to uro, še nikoli nisem videl na njej kazalcev. Kazalce imajo shranjene v mrtvašnici in pod streho. Podšentjurčani, glejte, vse imate, kar zahteva napredek: pošto, brzozjavno postajo, toplice; nameravali ste celo dobiti samostojno župnijo, — le vaša cerkvena ura je vredna največjega usmiljenja. Ako se bote „skorajžili“, podšentjurska gospoda, in napravili kazalce uri sv. Jurja, bote rešili svojo čast, ter vas bom pohvalil prihodnjič pred vsem svetom.

† **Sv. Ane dan** je bil, kakor po navadi vsako leto, na sv. Planini nad Zagorjem

ob Savi cerkveni shod s peto sv. mašo in pridigo. Seveda, to ni taka posebnost, da bi bilo treba o njej poročati, a v drugem oziru moramo dejati svetoplanince v „cajtenge.“ Sicer, res žive in samotarijo tam na koncu sveta v hribih, da bi lahko klatili zvezde: sneg in burja sta doma pri njih, vendar imajo neko imenitno predpravico. Pri nas na Kranjskem je prepovedano, streljati s topiči, pa Svetoplaninci se nič ne zmenijo za to postavo. Čez sv. Planino gre namreč štajersko-kranjska meja, tako da si za cerkvenim stolpom že na Štajerskem. Kadar se torej hočejo posebno postaviti Svetoplaninci, jo kar uberejo za „turn“ ter pošteno zažigajo topiče. Nikdo jim ne more priti do živega, ker ne streljajo na Kranjskem; nam, drugim Kranjcem, lahko „fige“ kažejo. —

† **Vremenski preroki**, ki napovedujejo lepo vreme, so naši nepozabni Svetoplaninci: cerkev Matere božje vnebovzjetja v Čemšeniku ima namreč na vrhu stolpa angelja s trobento, in „kadar angelj trobenta proti sv. Planini“, pravijo Podgorci, „bo lepo vreme.“ Zato pa vi, kar vas spada pod zvon čemšeniške Matere božje, nikar ne pozabite, da ste dolžni večno zahvalo svojim sosedom, Svetoplanincem, ker vam napovedujejo in pošiljajo jasne dneve. — S tema dvema novicama, mislim, smo tudi župljanom svetoplaninske Matere božje postavili trajen spominček, da se ne potope v morju naše pozabljenosti.

† **Gorelo** je pri Glažarju v Šmartnem dné 18. julija ob 3. uri popoldne. Vnela se je šupa in svinjak. Vreme je bilo gorko in brez vetra. Hiše in cela vas je bila v veliki nevarnosti, ker so hiše vse na kupu. Domači požarni brambi se je posrečilo ogenj udušiti, da ni večje škode. Kdo je zažgal, še ni znano.

† **Iz Polšnika** nam poročajo: V Savi v Renskih so 14. julija t. l. našli neko utopljeno žensko. Morala je biti že dlje časa v vodi. Na nogah ima čevlje iz rjavega platna. Utopljenka je bolj priletna in visoke postave. Pokopali so jo v Polšniku.

† **V Savi** so 18. julija našli truplo portirjeve žene litijske tovarne, Katarine Hajduk. Bila je vrta žena in je živela z možem v najlepši slogi. Pred kakimi štirinajstimi dnevi je zvečer tožila, da jo boli glava in se je šla hladit na hodnik. Ko gre mož čez nekaj časa za njo pogledat, je ni bilo nikjer. Našla je smrt v Savi. Revi se je zmešalo.

† **V Litiji** so zaprli črevljarja Franceta Kirina iz Judendorfa na Štajerskem zaradi hudodelstva nenravnosti.

† **Utonil** je 20. julija v Savi pri Zagorju Martin Markič. Ko so imeli opoldne delavci odmor, šel se je kopat v Savo, kjer ga je nepričakovano dohitela smrt. Truplo so okrog pol 2. našli v Hrastniku. —

V Savo je isti dan pri Zidanem mostu skočil bivši gostilničar v Sevnici Janez Pešec in utonil. — Pod streho bo skoraj stavba novega sodnijskega poslopju v Litiji. — Podkrajem pri Radečah je 17. julija utonil pri kopanju šolar Štefan Očepek. Voda je zanesla njegovo truplo noter do Krškega, kjer je bil pokopan v četrtek, dné 21. julija.

† **Lepo slovesnost** so imeli na Prežganju dné 17. m. m. ob priliki cerkvenega žeganja. Blagoslovil je namreč č. gospod Čadež, katehet v Ljubljani, novo zastavo bratovščine presvetega Rešnjega Telesa. Zastavo so naredile frančiškanke v Ljubljani.

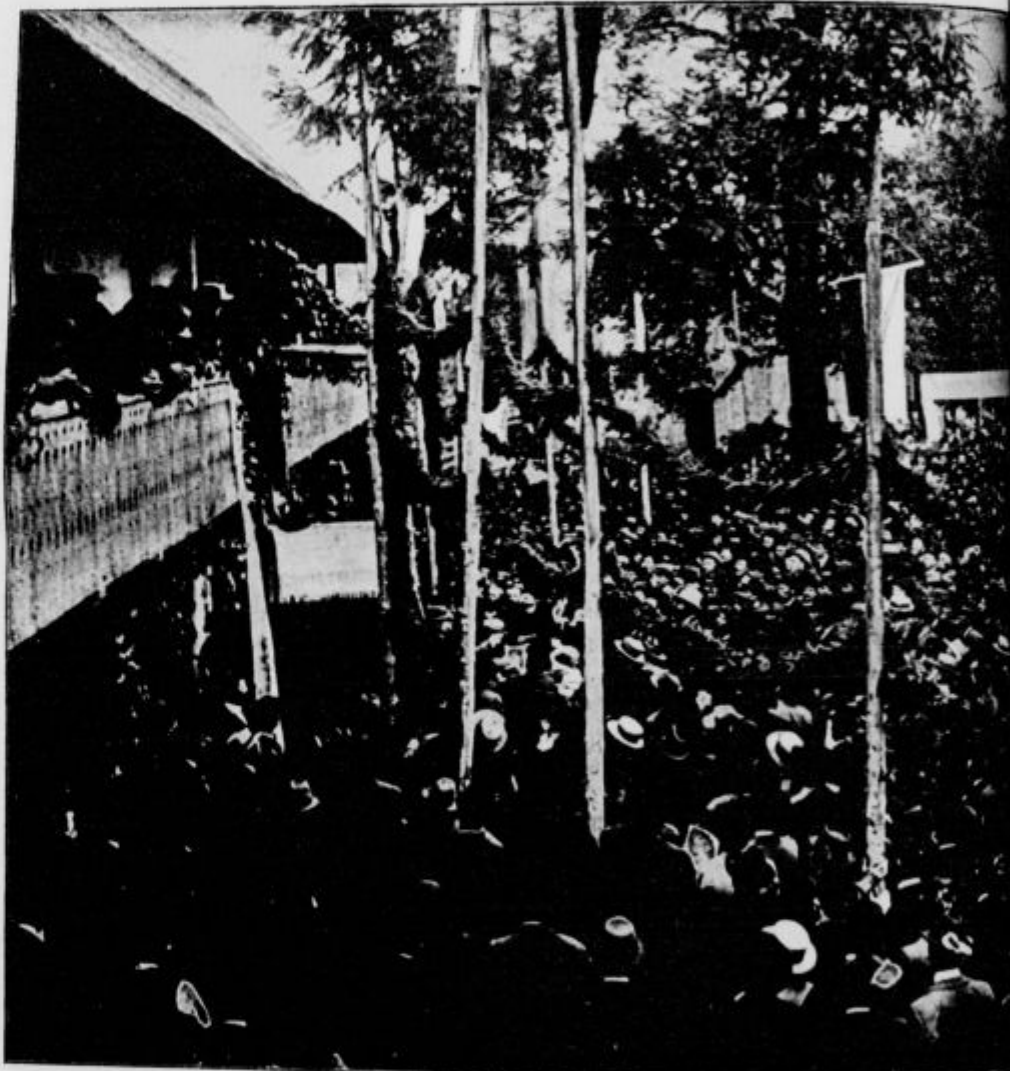
Belokranjske novice.

† **Svoji k svojim!** V Metliki je hranilnica in posojilnica, ki ima že prometa letos čez 600.000 K. Obrestuje po 4 1/2% in po 5 1/2%. Ljudje, nosite novce hranit v svoji lastni dom! Dr. Slanc je zmiraj bolj slan, zato treba, da ga pustimo pri miru. Čet nas zabavlja — a naši groši so dobri.

† **Naročite** si „Vojna na Vzhodu“ med Rusi in Japonci.

† **Utonil** je v Podzemlju v Kolpi Janez Tomazin, star 20 let.

† **Rakije** se je napil in umrl Jožef Piškur iz Daljnih njiv pri Starem trgu.

Vseslovenski mladeniški

Na jedni strani je vezena podoba Srca Jezusovega, na drugi pa monstranca s kembi. Nosili so jo: g. župan in dva odbornika kot udje bratovščine presvetega Rešnjega Telesa. To je bil prelep dan za vso prežg. župnijo.

† **Cerkev v Polšniku** je dodelana. Še osnažiti in ometati jo morajo. Prav lična stavba hvali mojstra, gospoda župnika in vnemo polšniških faranov.

† **Velika riba.** Pri Litiji so 24. julija t. l. v Savi ujeli sulca, dolgega en meter in težkega 10 kilogramov.

† **Toča** je bila tudi v Črnomlju. Vinogradnikom je storila mnogo škode, — a Parmatu nič.

† **Strela** je udarila na Stražnjem vrhu pri Črnomlju v poslopje Janeza Šinkonija zažgala in ubila enega junca.

† **Shod na Krvavškem vrhu** je vsem poslušalcem vrlo ugajal. Še celo liberalcem je bil dr. Krekov govor po volji — obležal jim je v želodcu.

† **Zopet tatovi.** Poroča se, da tatovi nadaljujejo svoje tatvine v okolici metliški.

Pri mostu ob Kulpi sta izginile zopet dve kravi. Tatu so baje na sledu.

† **Utonila je na Radovici** v vodnjaku Marija Bajuk. Ljudje nečejo sedaj piti vode iz vodnjaka, kljub veliki suši, ki je v Belokrajini še vedno.

† **Strašno maščevanje.** Fleišman v Metliki, katerega so zadnjič vrgli kmetje iz posojilnice, je rekel: „Naj bode le suša, saj kmet lahko strada.“ Tako! Vedno bolje se poznamo!

† **Vode primanjkuje** po celem metliškem okr. sodnijskem okraju. Za vodovod se pa noben ne zmeni nič.

leznici. — Šolski pouk se bo v novih prostorih pričel že v mesecu septembru. V tem mesecu bo šola blagoslovljena. — V sredo, 27. m. m., so se dali učenci in učenke III. razreda slikati z domačim učiteljstvom. Lep spomin za šolarje!

† **Višnjegorska župnija** je imela v mesecu juliju dva vesela dneva. 17. je obhajal novo sv. mašo č. g. A. Kralj in 24. č. g. Al. Kurent, oba rojaka višnjegorska. Ker je bilo obakrat lepo vreme, se je brezštevila ljudstva udeležilo obeh novih maš. Pokazali pa so zlasti dedendolski občani, njim na čelu vrli gospod župan M. Omahen, kako

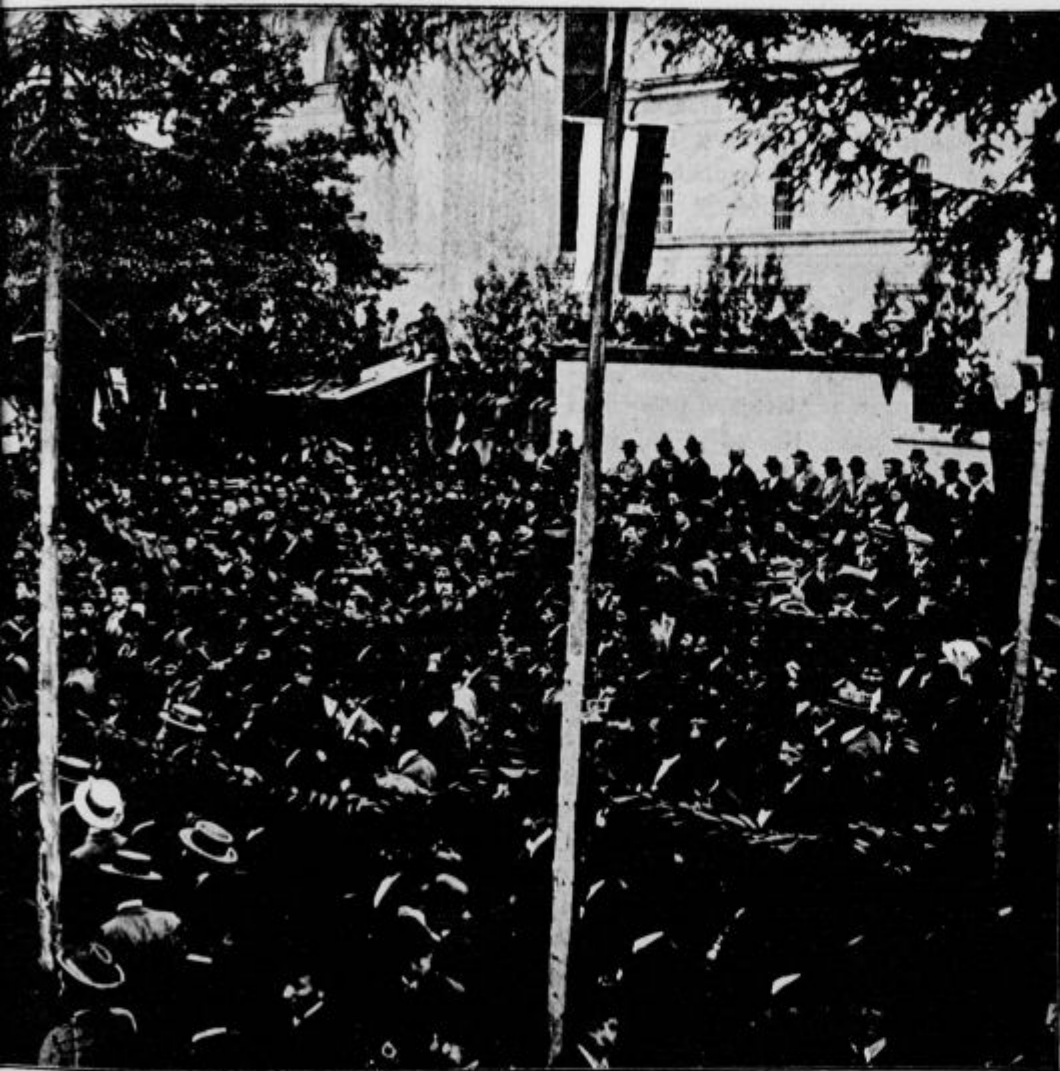
Ribniški novičar.

† **Ribniški novičar** optal si je zopet svojo krošnjo, ker je slišal po svetu mnogo popraševanja po nji.

† **Požar v Podpeči.** Dobropoljci s svojimi cerkvenimi slovesnostmi nimajo sreče. Pred par leti skazil jim je požar v Zdenski vasi slovesen sprejem v Marijno družbo, letos 24. julija je pa zopet požar v Podpeči skalil veselje na novi maši č. g. Ant. Žnidaršiča. Ob po! deveti uri dopoldne pokazal se je dim in ogenj. Malo prej so videli iti kadečega moža proti vasi, katerega pa niso videli kaditi, ko je stopal iz vasi. Najbrže je ta vrgel še živ konec cigare v kako slamo in tako povzročil grozno nesrečo. Goreti je začel neki skedenj. Skupno je pogorelo 22 hiš s 60 poslopji. Pogorela je tudi podružnica sv. Martina z zvonikom vred. Zvonovi, ki so še uro prej milo klicali na pomoč, popadali so na tla in podrli oboke pod seboj. Gasilo se je pridno, domačim gasilcem na pomoč prihiteli so oni iz Lašč s svojo izborna brizgalno. Tudi ljudje, ki so prišli na novo mašo, so pritisnili in ubranili, kar je bilo sploh mogoče. Človeka niso pogrešili nobenega, pač pa je zgorelo nekaj prašičev. Škoda se lahko ceni na okroglih 150.000 K. Zavarovani bili so za male svote. Prvo pomoč poslali so jim novomašnikovi svatje, ki so zložili za pogorelece do 100 K. Vzajemna zavarovalnica je že v pondeljek škodo cenila in izplačala vso zavarovalnino, kar je pri toliki bedi vse hvale vredno.

† **Nesreča — šola, toda draga.** Kako težko se zbira denar za brizgalno in drugo gasilno orodje, tega ne vedo samo dobropoljski možje, temveč tudi drugod. Ob uri nesreče pa ni kaj v roke vzeti in z obupom gledaš, kako sega razljučen ogenj po tvojem imetju, katero bi si bil lahko z malim doneskom obvaroval. Še celo občinski možje nimajo vselej toliko razsodnosti, da bi dovolili kak prispevek za take prepotrebne naprave. Spominjam se ob tej priliki, da je nekje mnogo gospodarjev za gasilno orodje in gasilno shrambo namenjeni denar raje zapilo, kot prepustilo gasilnemu društvu. Glejte, da ne bo prekasno, kadar pa udari ogenj vun, takrat bi imel najrajši vsak svojo brizgalno.

† „**Plehaste škatlje**“ za žveplenke priporoča Tavčar v „Narodu“ o priliki požara v Podpeči, da ne pridejo otroci do njih. Ker pa otroci navadno ne kurijo, kadar so odraščeni doma, kakor so bili v Podpeči in je izkazano, da se je zažgalo po živi cigari, naj bi bil Tavčar najprej priporočil kadivcem „plehaste škatlje za žive čike“. S plehastimi škatljami, tako misli Tavčar, bi se odvrnilo tri četrtinke nesreč. Jaz pa menim, da se bo takrat znebila Kranjska tri čet-

zjaj: Javno zborovanje.

Od Šmarija do Trebnja.

† **Iz Zatičine** se nam poroča: Zopet je smrt ugrabila enega naših rojakov v najlepší mladostni dobi g. Viktorja Karlinger, šele 26 let starega. Bival je zadnji čas kot odvetniški sollicitator v Ljubljani, kjer je tudi umrl za jetiko. — Milostni gospod opat Gerard so v nedeljo, 24. m. m., v podružnici metnjski blagoslovili novi veliki oltar. — Šola bo skoro dodelana, to poslopje bo v kras Zatičini. Sedaj kopljejo vodnjak. Razgled iz šole bo imeniten zlasti proti že-

spostujejo duhovnika. Na predvečer nove-maše g. Kurenta so zakurili kresove, prižgali rakete, napravili bakljado ter podoknico g. novomašniku, ki kaj takega gotovo ni pričakoval. Več slavolokov s pomenljivimi napisi je stalo na cesti, po kateri so prihajali svatje v cerkev. Mnoge hiše so bile v zastavah. Med svati smo opazili poleg gospoda župana Omahna in njegove obitelji tudi gosp. deželnega poslanca Košaka s soprogo.

tinke nesreč, ko zapro Tavčarja v „plehasto škatljo“.

† **Liberalcem se ljudstvo smili.** V poročilu o podpeškem požaru nima Tavčar niti ene pomilovalne besede za ubogega kmeta, pač pa jih ozmerja s koštruni. V ta ogenj zmetal je vse kranjske farje, poslanca Jakliča in Pakiža in s šnopsom tudi maše. Tako govori liberallec ob času tako občutne nesreče.

† **Matija v Laščah so tudi hudi.** Še ni dolgo, kar so izpodili iz svoje gostilne nekega gospoda. Zgrozili so se v svoji sveti krščanski ljubezni do bližnjega, ker je gospod nekemu grdoustnežu pristrigel umazan jezik. Enkrat ste vrgli g. Matija; vas bi pa bilo treba cel dan vun metati, pa bi ne prišli še vsi metalci na vrsto.

† **Točni možje** se dobe v Loškem potoku. Uradne ure ondotne posojilnice se začnejo vsak četrtek ob dveh popoldne. Dne 21. julija najti je bil samo eden odbornik ob tej uri. Načelnik je šel kosit, Rus na komisijo, drugi zopet po svojih opravkih. Ljudem, ki so imeli opravka pri posojilnici, se je kar reklo, počakajte do sedmih, osmih zvečer. Kdor hoče hitro opraviti, naj vloži svoj denar v potoško hranilnico in naj ga hodi tje iskat!

† **Za profesorja višjega računstva** pojde jeseni na dunajsko univerzo računovodja posojilnice v Loškem potoku. Iznašel je namreč neko novo vrsto rajteng. Izračunal je namreč, da znašajo obresti 260 K za 17 mesecev 4 K 75 vinarjev. Kdor zna še tako izračunati, kakor učeni potoški računovodja, naj nikar ne nosi svojega denarja v potoško hranilnico. Gospodu profesorju računstva pa čestitamo na tako nenavadnih izvanrednih uspehih na tem polju natančnosti!

Od kočevske meje.

† **Počilo je.** Ruško turško vojska se je pričela. Potoški Kurpatkin in Pavulpaša sta si v laseh. Kateri bo prej oskubljen, vam že sporočimo.

† **Turški paša v Dragi.** Kar po svojem dela dragarski župan. Namesto, da bi sklical na posvet o gradnji nove šole v Novem kotu ves občinski odbor in krajni šolski svet v Novem kotu, dobil je samo nekaj možicev. Ko se je temu postopanju uprlo par odbornikov, rekel je neustrašeno: „Le rekurirajte, saj ste že večkrat, pa vam ni nič pomagalo.“ Na dobro palico se mora opirati paša, da tako govori. No, pa saj smo slišali iz Kočevja, da je že star in preobložen. Torej podpore potreben.

† **Dosti ženinov pa ena sama nevesta.** Okrajni nadzornik Turk pošilja učitelje na ogled v Drago. „Prositate za Drago!“ reče temu in onemu, toda nevarno je to. Vsem je ne bo mogel dati, pot v Drago je pa draga, učitelji pa slabo plačani. Vtegne

še kateri učitelj nevoljen biti na Turka, da ga je pripravil ob nekaj kronc.

Iz drugih krajev Dolenjske.

† **Iz Boštanja.** Letina pri nas kaže jako lepó, akoravno nam je že nekaterikrat toča poklestila. Bog nas obvaruj še večje nesreče. — Na vseslovenskem shodu na Brezjah in Bledu je bilo zastopanih gotovo blizo 50 mladeničev in mož iz naše župnije. Radostnih src so se vračali domov; ostane jim v vesel spomin skozi celo življenje. — Prehitro so se veselili najbrž nekateri neredneži, ko so se namreč izrazili: „bolje se nam zdi, da smo na svojo stran dobili enega iz Marijine družbe, kot bi rešili topljenka iz vode.“ — Kajne dragi bravci „Domoljuba“, — lepa duša to —! Upamo pa, da Marija še ni zapustila svojega, pred kratkim vrlega častivca in častivca presv. R. Telesa. — Ti, o Marija, pa se spomni, da še ni bilo nikdar slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki je pod Tvojo brambo pribežal, Tvoje pomoči prosil in se Tvoji priprošnji priporočal! Saj je bil Tvoj, in bo gotovo zopet, ko se bo srečno povrnil iz kraja pogube. — Hudiča bi videl raje kot poštene ljudi, ki so v „izobraževalnem“ društvu in Marijini družbi, neki odvisen nebodiga treba. No, pa le naj malo potrpi, oni mu itak najbrž ne odide. Svetujemo mu pa, naj gre „rake“ lovit po jarkih ta čas, da mu ne bodo ti presneti ljudje klali očij! Pa je, kakor pravijo, pri tem lovu že enkrat slabo naletel — „Slov. Narod“ ponuja, — kdo neki — —? tisti, ki ga ima —! Pa so res darežljivi „ate“. Še par „agentov“ imajo, da priporočajo to liberalno hrano. Jim že tako „kaže“. — Zapeljivost in neumnost pravijo nek „mnogozasluzni“ gospod, da je „izobraževalno“ društvo in „Domoljub“. — Po gostilnah si iskati kratek čas, zabavljati čez vse dobro, in „Slov. Narod“ in „Rodoljub“ brati i. t. d. to pa ni zapeljivost; to je „napredno“ „prosvitljeno“! Toliko za danes. Če bo šlo še tako naprej, potem pa po vrsti z imeni na dan. Vsaka mera je enkrat polna, tako tudi naše potrpežljivosti. Bodi še povedano, da ni z dopisom v nikaki zvezi niti g. kaplan, niti g. župnik ampak jaz — čestekdo.

† **Iz Ambrusa.** Tudi mi nekoliko napredujemo. Štiri nove kapelice smo postavili. Tri v enem letu, eno nekoliko poprej. V prvi kapelici častimo Marijo brez madeža spočeto. Za zidanje druge kapelice so nas navdušili naš za vse dobro vneti prečastiti g. župnik. Ta kapelica je posvečena Mariji rožno venčani in stoji na samotni na križpotu. Večkrat se tu pomudi staro in mlado kleče v pobožni molitvi. Lučica v kapelici, ki gori noč in dan uže skozi celo leto, ti priča o radodarnosti Marijinih častilcev. V pušici

denar še preostaja. Tretjo kapelico sta postavila na čast sv. Družine dva brata vsled storjene obljube. Ozaljšala in olepšala sta jo, kolikor je bilo moči — saj za Božjo čast jima ni bilo nikdar preveč stroškov. V četrti zelo lepi veliki kapelici bo stal prekras kip Marije rožnega venca.

† **Od Kulpe.** Pretekli mesec dne 21. in 22. junija se je vršila v občini Fara volitev novega občinskega odbora, v kojega so bili s prav malimi izjemami skoro soglasno od vseh volilcev izvoljeni vrli možje kat. narodnega prepričanja. Par neznačajnih kimovcev je to pot padlo iz odbora. Dne 16. julija pa je odbor uprav soglasno izvolil županom g. Miha Jurkoviča iz Krkova, ki je bil že pred 3 leti izvoljen prifarskim županom in si je v tej dobi z vestnim gospodarstvom in povse poštenim, požrtvovalnim delom za občino, pridobil popolno zaupanje svojih občanov. — Hranilnica in posojilnica v Fari je začela poslovati in se je na ta način ponudila Slovencem ob Kulpi prilika, da si pomoči iščejo pri domačem denarnem zavodu. Naj bi tudi Slovenci ob Kulpi spoznali veliko korist domače posojilnice in se v potrebi splošno k nji zatekali, saj se s tem otresejo domačih oderuhov, prihranijo velike stroške do sosedne kočevske hranilnice in se kolikor toliko znebijo nemškega vpliva.

Notranjske novice.

Iz vipavske doline.

— **Še vedno suša na Vipavskem.** Kaj bo z nami? Vse se nam bo posušilo, vse nam bo zgorelo. Vipavski kmet z žalostjo zre v bodočnost, grozdje vene in odpada, zlasti pri mlajših trtah... Ah kako je lepo kazalo spomladi, obetala se nam je letina bogata in lepa, zdaj pa nam žuga popolno uničenje. Že 40 let ne pomnijo ljudje take suše. Pa se zberó oblaki hoted nam dati prepotrebne dežja, pa se vzdigne nesrečna vipavska burja in razžene vse, in solnce pripeka gorkejšje kakor popred in žuga izpremeniti lepo vipavsko dolino v pravo afrikansko puščavo. Nobena toča, noben požar ne bi mogel napraviti toliko škode in gorja, kakor to dela pogubonosna suša. Kaj bo, ako se nas dobrotni in prevični Bog skoraj ne usmili...?

— **Cvet in sad.** Dne 21. julija zjutraj je delavec „Cvek“ v ajdovski predilnici s nožem napadel vodjo Šmuckija v njegovi pisarni in ga smrtnonevarno ranil. S tem je bivša mokraška sodrga prignala svojo stvar do vrhunca. „Cvek“ je bil prvi predsednik socialnodemokratskega društva — muhe-eno-dnevnic. Odpuščen iz tvornice — pa se radi štrajka — je šel s trebuhom za kru-

hom nekam na Nemško, pa se je zopet vrnil in izmoledoval, da so ga zopet sprejeli v predilnico, pa ne več kot paznika, ampak kot navadnega delavca. To ga je peklo in parkrat je bil vodju že pismeno pretel dokler ni izvršil svojega črnega dejanja. „Cvek“ ima družino: ženo in menda šest otrok. Uboga družina, ki ima takega očeta! Zdaj vidimo jasno, kam pride človek, če pije bratovščino — s Kopačem. Gospod vodja, katerega vsi delavci spoštujejo in ljubijo, izvzemši par paznikov, pravih krvososov in tvornici, bi bil kmalu postal žrtev podivjanega socialista. Ni čuda, da smo se vsi zgrozili nad takim hudodelstvom. Kopač, če imaš še skomine po naših delavcih in kronicah, le pridi, pa popred si dobro namaži podplate in pete, ker odpihati jo boš moral s — „šnelcugom.“

— **Miklavž je nosil** v Šturji v noči od 9. do 10. julija; pa ne sv. Miklavž, ampak židovski agent iz Gorice (tvrdka Wokulat — slov. Volkodlak) je trosil vse polno romanov „za ljudstvo“ po 20 h snopič. Po nekod je pustil kar po tri iztise. V teh knjižicah „za ljudstvo“ se popisuje, kako svinjsko živé oni, ki imajo plavo kri v svojih žilah, v svojih žepnih roboih pa všite grofovske grbe in kronice. Nesramni žid si je mislil, da bodo te svinjarije naše pošteno slovensko ljudstvo zanimalo in da jih bo celó plačevalo s svojim težko prisluženim denarjem. Ti grdi žid, pelji svoj grdi gnoj drugam, slovensko pošteno ljudstvo ga ne mara, kajti le svinja se valja po blatu.

— **Vsi hudiči.** Ko so se vipavski mladeniči dné 5. julija vračali čez Hrušico z vseslovenskega mladeniškega shoda na Brezjah, so se ob pivu hladili v gostilni na Kalcu. Kmalu za njimi pride v gostilno mož — fantje so mislili, da je kak mešetar ali teletar. Nihče se ni zmenil zanj, pa mož je začel, ne da bi ga bil kdo kaj vprašal, govoriti. Pa kaj je govoril! Vsi listi „Slov. Narod“, „Slovenec“, „Rodoljub“, „Domoljub“, sploh vsi, ne zaslužijo družega, nego da se jih vrže v ogenj. Meni so vzeli že vso vero... in vsi voditelji te ali one stranke so sami hudiči...“ (O groza!) En fant mu je pripomnil, da mora mož imeti pač veliko časa, da vse liste prebere; dalje pa se fantje niso hoteli prerekati s tem čudežnim modrijanom, veselo so zaukali in jo vdarili po klancu proti domu. Tebe pa, dragi modrijan, ki si izgubil že vso vero v Boga, prosimo mi slovenski fantje, ohrani si vsaj vero v — hudiče.

— **Učitelj Silvester s Cola** je zaprl več otrok, med njimi tudi enega zato, ker je doma očetu bral „Domoljuba.“ Šolski predpisi pa velevaljo, da mora učitelj, ako otroke zapre, biti pri njih in jih nadzorovati; tega pa Silvester ni storil. Neki oče pa je šel pogledat, kje je njegov sinček, ker

ga ni bilo domov. Oče pride pred šolo in začuje v šoli kričanje in razgrajanje; oče stopi v šolo in najde ondi tudi svojega sinčka. „Kaj delaš tukaj?“ „Zaprto sem.“ „Ne boš mi razgrajal tukaj, le brž z menoj domov!“ In oče je odpeljal sinčka domov. Učitelj je pa tožil očeta, češ da ga je razžalil in kdove, kaj še vse. Sodnik v Vipavi pa je bil tega mnenja, da oče ni mogel učitelja v šoli razžaliti, ker ga — ni bilo v šoli, in oče je bil oproščen... Učitelj Silvester bo pa dobil za svoje „vestno“ izpolnovanje šolskih paragrafov — Belobungsdekret.

— **Nekje na Vipavskem** je za krajnega šolskega nadzornika kmet, ki se je za časa svojih šolskih let le z največjo težavo naučil malo brati in pisati. Ta mož je zlasti gorak na duhovnike; tudi ne veruje v Adama in Evo, ampak v gorilo. In ta mož je bil res tako predrzen, da je šel v šolo — nadzorovat. Nekaj časa je poslušal, potem pa je izrekel svojo sodbo s sledečimi besedami: „Trhrhrdo grhe!“ Na to pa je „gospod“ nadzornik zapustil šolsko sobo. Ljudje pa pravijo: „Huda, štrafenga! božja nas je zadela, kaj bo z našo šolo, ko imá take nadzornike!“

— **Naš ljubljani „tata“ Hrovatin** so vendarle postali častni občan črnovrški. Zakaj so postali, kako so mogli postati? Zato ker še niso pokupili vseh „telet“ in vseh „backov“ v Črnem vrhu. Ko bi bili že vse pokupili in jih odpeljali v Vipavo, pa ne bi bili mogli postati častni občan. Da so torej postali častni občan, jim mi iz srca čestitamo; globoko so žalje pa jim izražamo, da so bili naš „tata“ obsojeni pri sodišču v Vipavi na 140 K globe. Zakaj pa so bili obsojeni? Mesarju Hribu v Vipavi so rekli (samo tako v šali), da je zaklal bolno kravo, katero so potem vipavski „nunčki“ pojedli. Oj ti grdi Hrib, ti nemarno sodišče, ki ne razumeš nobene — šale!

— **Na Slapu** sta začela dva najodločnejša pristaša „Slov. Narodove“ stranke govoriti med seboj — nemško. Živela Tavčar-Schweglova zveza! Živela narodno-napredna stranka! Žalost mi srce prešine, ko se spomnim domovine, od nikogar več spoštovane, od lastnih sinov zaničvane.

Iz Starega trga pri Ložu.

— **„Narod“ tako ugaja** neki veleidični gospodični z Vrhnike, da se celo k sv. maši gredé ne more od njega ločiti. Ali mar ta vrla zastopnica liberalne misli sanjari, da dela za izobrazbo ljudstva, ako nezrelim ljudem po cestah razklada svinjarije „Slovenskega Naroda“, ali mar meni, da je berilo tega nagnusnega lista primerna priprava na sv. mašo?! Po naših mislih je gospica iz Vrhnike pri vseh svojih „blagih“ namenih

na napačnem potu. Tako zvestih častilk imajo ljubljanski lažnivi Klukec pač malo, kako je naša Vrhnica. Mi — kot njeni bližnji sosede jo dobro poznamo, če pa morda kdaj domačinov o njeni osebnosti dvomi, naj po vpraša po njej tiste vrhniške fante in dekletke ki so jej na potu proti Starem trgu delale častno spremstvo in poslušali njeno in „Narodovo“ modrost. Če bo gospica z Vrhnice še dalje pri takih prilikah prodajala svojo in „Narodovo“ umazanost, jo bomo predstavlili tudi bolj oddaljenim bravcem „Domoljubovim“: popisali jo bomo tako, da jo bodo tudi oni poznali in sicer — brez fotografij.

— **Iz Šneberka sta odpotovala** brat kneza Ulrich in Herman. Po njunim odhod se je nastanila v gradu mati kneginja, ki vsled svoje izvanredne prijaznosti in dareljivosti pri ljudstvu zelo priljubljena.

— **Medveda je ustrelil** dné 7. julija v lovišču g. Petriča g. Stüdl iz Prage. Komatinec je ravno premetaval neki štor Gočevem lazcu, ko ga je zadela usodepolna krogla.

— **Nad Lazami** je pričel za časa sušne goreti žerovniški gozd. Ker je ogenj objel slučajno oni kraj gozda, ki ni bogato zaraščen, ni povzročil mnogo škode.

— **Najugodnejši čas za hojo** na Snežnik se je pričel z mesecem avgustom. Kdor hoče tega notranjskega velikana preživeti na njegovem vrhu, naj ne zamuduje najprimernejšega časa!

— **Z nožem je obkral** v nedeljo ponoči, 24. julija — znani Anžetov zlikovnik iz Otoka 25letnega Matevža Mulca po domače Petrin — iz Vrh Jezera. Nekaj jezskih fantov se je hladilo omenjenega večer zunaj na vasi pod hruško, kar prikolne Anžeter se ustavi pri njih. Čez par minut na zadal je Petrinu dve nevarni rani z nožem, ne da bi bil dal zadnji tudi najmanjši povzeto. Anže, ki je pravi strah vseh sosednjim vasi, se je menda sam zglašil pri sodišču. Ranjeni je bil vedno miren, tih fant; je edini sin matere vdove, vsled česar je nesreča hujša. Upanje je, da okreva.

— **Radí javnega nasilstva** so utaknili v luknjo zadnje dni znanega Ajdovca Loža, ki je še mlad po letih, a star po zločinosti in hudobiji.

— **Vodovod na Stari Vrhniki** je v celini že dograjen. Vrhnici so zelo veseli in zelo hvaležni vsem, ki so pospešili to delo, a posebno poslancu g. Povšetju.

— **Povozil je Janez Kavčič** s Stari Vrhnike 5letnega Ignacija Rodeta tako nevarno, da je umrl vsled poškodb.

— **Slavnost gasilnih društev** bo v Postojni dne 14. avgusta t. l. Pred jamo pa zopet blišči napis: „Grotte.“ Predno prišli Sokoli, je ta napis izginil, najbrže izginil tudi malo ur predno prikorakajo pri

jamo gasilci. Kaj pa vam je vendar storila tista vboga tablica, da jo prenašate kot mačka mlade?! Ste li taki prijatelji Dežmanovih grabelj!

— **Skoso po glavi** je udaril v Lazah pri Planini Anton Mrzlik delavca Antona Sublja, ker mu ni hotel dati za pijačo. Odsekalo mu je uho in nevarno ranil. Ranjenca so prepeljali v ljubljansko bolnico, Mrzlika pa v samotne legaške zapore.

— **Velika vročina** je bila po Notranjskem. Dne 22. julija se je užgal železniški voz med postajama Borovnica in Brezovica. Gorel je prav s plamenom. Sedaj je vročina malo ponehala.

— **Nasilni starček.** Valentin Podobnik iz Ledin nad Logatcem je že 60 let star, bil že večkrat kaznovan zaradi pretenja ali pretepa. Zadnjič, ko je beračil po Vrhniki, mu je opomnil orožnik, da je beračenje prepovedano. Starček se je pa tako vjezil, da je orožniku nevarno pretel in se mu zoperstavil. Nato ga je orožnik aretiral.

— **Vrat si je prerezal v Ameriki** bivajoči Lovro Stražišar. Doma je bil z Unca pri Rakeku. Umrl je v bolnici.

— **V Senožecah** so se v nekem hotelu prav pomenljivo pogledovali zadnji čas. V zadrego sta jih spravila „Slovenec“ in „Domoljub“, ker sta povedala storico od neke trakulje. Bolj veselo se bodo spogledali sedaj, ko jim povemo, da je trakulji že pretrgana nit življenja.

— **Pod policijskim nadzorstvom** je bil Franc Poženel doma iz Gorenje Planine, je pobegnil. Prijet je bil zopet v Logatcu.

Ponesrečil se je v Ameriki Aleksander Fortuna star 22 let. Ko je hotel skočiti na tovarni vlak, je padel tako nesrečno, da je po večdnevni nezavednosti umrl. Doma je bil nekje na Notranjskem.

— **Nesreča v predoru.** Neki Lah je v predoru med Divačo in Gorenjimi Ležecami gledal skozi okno, kar mu je padlo nekaj na glavo. Za silo so ga obvezali v Šempetru, popolnoma pa v Ljubljani. Med vožnjo skozi predore torej nikar ne glejte skozi okna!

— **Na Bevkah pri Vrhniki** so se otroci igrali z vžigalicami. Dveletnemu Janezu Japelju se je vnela obleka. Deček se je nevarno opekel. Torej pazite na otroke! Navadno kaj zažgejo ali se pa opečejo, če se igrajo z vžigalicami.

— **Sod ga je pomečkal.** Potnik Fr. Englert se je peljal na Vrhniki z nekim posestnikom, ki je vozil vimske sode. Konji so se pa splašili in neki sod je padel na Englerta tako nesrečno, da je močno poškodovan.

— **V Košani** je padel težak kamen na deklico Jožefo Stradiol ter ji zdrobil nogo.

— **V Dolenjem Logatcu** je gorelo 27. julija. Zažgala je neka ženska, ki je

preveč zakurila na ognjišču. Pogorelo je vse razun zidu. Škode ima posestnik okolu 1800 K.

— **V Postojni** se je ubila trgovcu Francu Kuttin-u lepa mlada kobila. Zaletela se je dvakrat v drevo, ker se je splašila.

— **V Hrenovicah** so imeli dne 24. julija novo mašo. Daroval jo je č. gospod Ljudevit Bajec. Ljudstva se je zbralo veliko.

— **Pogorel** je hlev posestniku Jožefu Božiču iz Poreč, okr. Postojna. Škode je 2000 K.

— **Suša** je napravila po Notranjskem veliko škode. Po nekaterih krajih je vse rjavo in ožgano. Vendar pa srečuješ na cesti voz za vozom sena, na potu v Trst.

Iz raznih krajev.

• **Iz Loraina O. (Amerika.)** Dne 20. junija. Včeraj 19. junija je tukajšnji slovenski gostilničar gosp. Alois Virant s soprogo in starejšim sinom in hčerko odpotoval za par mesecev v staro domovino, s tem namenom, da se udeleži nove maše, ki jo bode pel njegov sorodnik dne 24. julija v Semiču. Ker je pa zgoraj imenovani g. A. Virant predsednik tukajšnjega slovenskega podpornega društva, ga je celo društvo pri odhodu spremilo do kolodvora in mu zaklicalo trikrat živijo. Bog mu daj srečno popotovanje tje in nazaj. Ker je pa on že star Amerikanec, so mu dobro znane tukajšnje razmere: zato ga priporočam takim rojakom, ki nameravajo iti v Ameriko, da ga poprašajo za svet, ker on bode prijazno in pošteno svetoval. — Še nekaj. 18. t. m. zjutraj so dobili tukajšnjega katoliškega župnika R. Altna mrtvega sredi njegove spalne sobe. Sodi se, da ga je zadela srčna kap. Bolehal je že več časa, ali vendar je opravljal cerkvena opravila do zadnjega. Pokojni gospod župnik je bil star še le 36 let, rodu nemškega, rojen v ti deželi. Tukaj zapušča stariše in tri brate, kateri so pa vsi duhovni. Lahka mu bodi ameriška zemlja.

V Sodingem na Vestfalskem je umrl 20. t. m. slovenski delavec Urban Južnik z Dolenjskega v petdesetem letu starosti. Pokojni je bil mej prvimi slovenskimi delavci, ki so šli v daljno Vestfalijo. Govoril je dobro nemški jezik, pa je ohranil svoj slovenski značaj. S svojo odkritosrčnostjo in skromnostjo si je pridobil ljubezen vseh. Ljubili so ga ne samo rojaki, ampak tudi Nemci, kateri so ga celo izvolili v cerkveni odbor takoj v začetku ustanovitve tamošnje cerkvene občine. Slovenskemu duhovniku, ki je prihajal tja iz domovine, je bil vedno v pomoč. On je delil naznanila, sporočal z besedo čas prihoda, spremljal ga po stanovanjih in je bil posepno vesel, če mu je smel postreči pri svoji mizi. Kolikor je mogel, je

razširjal Mohorjeve knjige in Domoljuba ter drugo pošteno berivo in knjižice. Bil je vedno zvest Slovenec, priden delavec in vnet katoličan, mož odkritega in plemenitega značaja. Bog daj njemu večno plačilo v nebesih, Slovincem pa mnogo takih mož in delavcev.

Drobtine.

Za Port Artur se bije sedaj krvav boj: Japonci sausajo s vsami silami, da bi useli Rusom mogočno trdnjavo Port Artur, ki leži ob morju in je popolnoma na novodobni način utrjena. Bojno pristanišče leži v sredi, približno 200 m visokih, golih in skalnatih gričev. Na odprto morje se pride skozi 900 m dolg in tri do štiri sto m širok prekop (kanal). Skozi prekop je vožnja jako tetavna, ker je prekop velika ovira za dobro in brzo vožnjo ladij. Velike ladje rabijo šestokrat šest do osem ur. predno priplovojo na odprto morje. Rusi so začeli kopati tam, kjer je pol t k Tiger, nov prekop, kateri pa pričetkom vojske še ni bil dovršen. Pristanišče delijo v dva dela: vzhodno in zahodno. Vzhodno pristanišče so zgradili še Kitajci na umeten način in tvorijo peterokotno krnico, ki je dolga 562 široka 310 in globoka 5 do 9 metrov. Pristanišče je obdano s kamnitem obrežjem, na katerem je tudi ladjedelavnica in popravilnica za torpedovke. Ob tej krnici so tudi rane delavnice in skladišča in delavnica za izdelovanje torpedov k.

Zahodno pristanišče leži za otkom Tigrom in je plitvo ter močvirno, ob caski skoraj popolnoma brez vode.

Rusi so l 1901. pričeli čistiti zahodno pristanišče in so mnogo zemlje že izvzili in tako uglobili pristanišče, v katerem je običajno zasrano rusko bojno brodovje.

Se et okolu Port Arturja je posebno ob morstem obrežju nad vse pripraven za trdnjavske utrdbe, ki obvladajo morje in branijo trdnjavo na kopnem. Ob morski strani leži polotok Tiger, ki je v sok kakih 100 metrov in pa »Zlata gora«. Na otku Tiger, kakor tudi na Zlati gori so raztresene ruske utrdbe (fort). Najmočnejše utrdbo imajo Rusi na Zlati gori, ki ima železne stolpiče, ki so vrte; v vsakem železnem stolpiču sta po dva velika topova. Poleg najmočnejše utrdbe na Zlati gori je pa proti zahodu še pet utrdb, katere so oborožene z osmimi topovi teškega kalibra in 32 topovi srednje teškega kalibra. Poleg teh topov imajo Rusi v utrdbah na Zlati gori še 48 brzostrelnih topov. Pod Zlato goro leži takovsana »Elektriška pečina«, na kateri je stranska baterija (Flankenbatterie), katera ima zgolj možnarje in brzostrelne topove; tam je nameščena tudi osrednja postaja za elektriško razsvetlavo obrežja.

Polotok Tiger leži južno od Zahodnega pristanišča in ima tri velike iz betona zgrajene utrdbe, s 27 topovi. Utrdbe na Zlati gori in one na polotoku Tigru nadvladajo uhd v notranje in tudi unanjo pristanišče. Se bolj proti zahodu proti »Voljši gori« pa tvorijo zvezo z utrdbami tri baterije. Topovi so nastavljeni v oklepah, ki se znižajo pri

vsakem strelu. Kadar se ne strelja s topovi, leže oklepi tako, da jih ne more zagledati sovražnik. Oklepi zginejo pri streljanju v šestih sekundah. Nadalje so pa tudi povsod zavarovani metalci svetlobe. Pred uhočom v pristanište so gosto nasejane mine, katere zabranjujejo sovražnikovemu brodogradu uhoč v notranje pristanišče.

Utrdbe na kopnem obdajajo Port Artur kakor pas od vseh strani. Tako so utrjene vse novodobne trdnjave. Trdnjavski pas (Gürtel) tvori o posamezne utrdbi (fort). Med utrdbami so pa zopet jarki za pešce in topove. Sovražniku tako ni zepa mogče brez težkih štev udreti v trdnjavo.

Pas z utrdbami bi moral biti oddaljen od središča t. j. mesta 6 do 7 km, a ker so se pri utrjevanju trdnjave Port Artur, a morali ozirati na hribe, ki obdajajo mesto, so ruski inženirji pri utrjevanju Port Artur niso vedno držali tega načela, morda so zgradili utrdbi tam, kjer je bilo najbolj primerno zemljišče zanje.

Pred utrdbami na kopnem je izkopan 20 metrov globok z vodo napolnjen jarek. Poleg jarka so pa tudi še železne žice, ki sovražniku jako otežijo bližanje in je polno dinamičnih podkropov, ki so zvezani z železno žico z utrdbami. Sovražnik je v vedni nevarnosti, kadar prodira proti utrdbam, da vojaki, kateri branijo utrdbi, zažgo podkrope in tako uničijo njegove prodirajoče čete.

Utrdbe na kopnem se delijo v več oddelkov. Vzhodne trdnjave leže na Zmajevih višinah (Rilušan). Ena utrdba, katera je v zvezi z dvema baterijama, ima nalogo obvladati morsko stran. Izvan te utrdbi sta pa še dve veliki in sedem manjših utrdb, katere obvladajo zemljišče proti vzhodu in severu. Na Zmajevih utrdbah je 74 topov.

Drugi oddelek tvorijo utrdbi na Ičanskem gorovju. Zgradili so jih Rusi in imajo namen, da sovražniku ni mogoče utrdbi na Zmajevem gorovju obstreljevali na krilu in za hrbtom. Japonci so leta 1894 ravno na prostoru, kjer so sedaj nove ruske trdnjave, nastavili svoje čete in topove ter tako osvojili one utrdbi, ki so ležale na Zmajevem gorovju. Utrdbe na Ičanskem gorovju leže severno od onih na Zmajevem gorovju.

Na okroglih vrhovih vzhodno od Port Arturja je šest mogočnih zidanih trdnjav s približno 60 topovi. Južno od teh trdnjav je četrti del mogočnega trdnjavskega pasa, kateri oklepa Port Artur in ki konča trdnjavski oklep na kopnem.

Tudi na Prepelični gori je močna utrdba, a o tej niso znane podrobnosti. Trdnjave, ki oklepajo Port Artur na kopnem, so dolge 22 km; navadno so utrdbi pri novodobnih trdnjavah raztresene v dolgosti 40 km. Skupno je v utrdbah 500 topov, izmed katerih jih je 300 težkih in veliko število havbic, možnarjev in brzostrelnih topov.

Posadko cenijo na 40.000 mož. Vzhodnoazijski 4. strelni diviziji poveljuje generalni major Fock, in 7. generalni major Konstradenko. Nadalje so v trdnjavi še sledeče čete: 4. vzhodnosibirski topničarski brigada, 7. vzhodnosibirski topničarski strelni divizija, 3 bataljoni trdnjavskih topničarjev, 1 bataljon podkropnikov (saperjev); brzozjavna stotnja in torpedna stotnja. Nekatere utrdbi so gradili še l. 1903.

Po mnenju večšakov spada Port Artur med zelo močne trdnjave.

Strela ubila tri osebe. Iz Smartna pod Smarno goro se nam sledeče poročila: Velika suša nam je pretela uničiti fižol, krompir in druge jesenske pridelke. V petek na večer 22. julija začelo se je oblačiti za Smarno goro. Kmalu nato začne se bliškati in grometi; gorenji veter pod dalje hujše črne oblak proti Lubljani. Zda se oglasi tudi jug in nad Smartinom nastane huda vojska in, kakor letos vselej, zmagal je tudi sedaj gorenji veter ali sever. Vije se huda plaha, med viharjem začne tako močno treskati, da nas je bilo strah in groza. Ob 1/2 11. uri je treščilo v hišo, v kateri so sedele inobile tri ženske. Strela je pristala vse kote, a ženkam je prizanesla, in slednjic švignila pri vratih na prosti. To noč prestali smo veliko strahu, a druge nesreče ni bilo. A vse drugače pa je bilo v nedeljo popoldne 24. julija. Videli smo, kako se drvi temen oblak od Siške proti Sv. Vidu, iz katerega je lil dež kar v curkih, in misliti smo si, da ta ostane onkraj Save, pa hudo smo se varali. V Vižnarjih mu je hotel preprečiti pot zopet gorenji veter ali Gorenec. Vnel se je zopet hud boj in kmeti v Vižnarjih s padali kakor anopi in razjarjeni oblak zasukal se je proti Smarni gori. Ko je priplaval do prve bajte v Smartinemu, se je grozovit zabliškalo in obenem treščilo v to leseno bajto, ki je bila v tistem hipu vsa v ognju. V hiši je bilo petero ljudi. Ljudje so hitro prileteli gost in ker so slišali iz hiše obupen glas: »Pomagajte, pomagajte!«, so hiteli najprej v hišo in videli pretresljiv prizor: štiri osebe so ležale na tleh, le peta je bila pri zavesti. Ljudje so jih hitro nesli venkaj nesli na zrak ter jih drgnili in z vodo močili, kar so mogli, pa žal, oživili so le triletnega otročička. Mati in dve hčeri njeni bile so najbrže že mrtve, ker ves trud, da bi jih oživili, postal je brezuspešen. Gospod tučnik je bil s svetim oljem hitro na mestu in jih pogojno tudi mazilil s svetim oljem ter jim še poprej podelil sv. odvež. Kmalu nato se je moglo konstatirati, da so vse tri osebe mrtve, le otročiček je začel dihati. Ko se je začelo moliti za te mrtve, je ljudstvo zaglasilo tak jok, da se za samotno gorečo bajto ni nihče več zmenil, le pristo voljni gasilci so hrabro izvrševali svoj posel. Ko je bil ogenj pograben, prinesli so tri mrtvaške krste, v katere so ogorjeni gasci za bili mrliča in pričel se je žalosten spreved po vasi. Enega mrliča so nesli na njegov dom, druga dva sprejeli so sorodniki, ker so na mrtvaškem odru ležali že čisto sačnili in so bili v terek slovesno pokopani. Kateri pa so ti mrličji? Mati z eno samsko hčerjo je gostovala v tej bajti. Po litanijah je prišla še druga hčer s svojim možem in otročičkom obiskat svojo mater. Komaj so bili pol ure skupaj, zgodila se je ta grozna katastrofa. Mož in otročiček sta ostala živa.

Japonski zastopnik se mudi na Dunaju. Na Dunaju se mudi redek gost, japonski zastopnik trgovskega in poljedelškega ministrstva, dr. Issa - Danimora. Na potu je na svetovno razstavo v St. Louisu. Med potom pa proučuje tudi sedaj avstrijske trgovske zveze z Japonsko. V Avstriji ostane dlje časa in bo stopil tudi v dotiko s trgovskimi in obrtniškimi zbornicami.

Dopisnik „Grazer Volksblatta“ je govoril z dr. Danimoro, ki je rekel, da Japonci zelo cenijo izdelke avstrijske industrije. Mikado občuduje avstrijskega cesarja Frančiška Jožefa. O vojski je dr. Danimora mnenja, da na japonsko trgovino ne bo vplivala, ker se vrši daleč proč od Japonske. Uradnikom japonskega trgovsko-poljedelškega ministrstva o vojski ni ničesar znano, ker varuje japonsko vojno ministrstvo o dogodkih na bojišču strogo tajnost.

Španija in Vatikan. Potovanje predsednika francoske ljudovlade v Rim je povzročilo, da so španski katoličani sklenili na praznik španskega patrona sv. Jakoba odposlati v Rim papežu brzozjavne udanostne pozdrave. In res so 25. julija t. l. španski katoličani poslali ne gledé na stan nebroj brzozjavk papežu v Rim. O tej zanimivi katoliški demonstraciji pripomni „Osservatore Romano“: Ta demonstracija je sv. očeta zelo razveselila. Ž njo se je dokazal globok verski čut plemenitega španskega naroda in spoštovanje do njegovega patrona. Čast španskemu katoliškemu ljudstvu.

Srbska vlada proti soc. demokratom. Srbski minister za notranje zadeve je rasposlal prefektom oklice v katerem jim na znanja da agitirajo socialni demokrati proti častnikom. Prefekte minister pozivlja na celoten nastop napram socialni demokraciji. Prijeli so že tudi več socialno-demokratskih voditeljev. Socialna demokracija je priredila v Srbiji že več shodov, na katerih nastopa proti srbskim častnikom.

Cerkveni ropi. Že v nekaterih številkah smo poročali o raznih cerkvenih ropih, ki so se dogodili v zadnjem času. Zločinci se niso zadovoljili samo s svetimi posodami, navadno so odnesli tudi sv. Rešnje Telo. Čemu so je rabili? Nedavno je vprašal neki paznik enega hudodelnika, ki je kradel po cerkvah: „Ali bi še hotel iti katerikrat krast v cerkev?“ „O še, a samo tam, kjer bi se dobilo saj za kakih 1000 gld., drugače se ne spleča. Ko smo zadnjič kradli, nismo dobili za posode kaj prida, naj več smo dobili za sveto Rešnjo Telo.“ Komu so je prodali, ni hudodelec povedal, najbrže židom ali prostozidarjem, in kaj se je tam godilo. Kristusu, si lahko mislimo.

* * *

Kava in zdravje. Dokaj preporno vprašanje, ali je kavina pijača res nezdrava, so večinoma družine že razrešile tako, da zrnat kavo, dražečo živce, pijo samo s primesjo Kathreinerjeve Kneippove sladne kave. S svojim okusom zrnate kave napravi Kathreinerjeva Kneippova sladna kava kavino pijačo milo in ljubko; poleg tega je zaradi znanih sladovih dobrodejnih lastnosti koristna zdravju. Zato se izkazuje povsod, kjer je zdravnik docela prepovedal zrnat kavo, za edini primerni nadomestek; saj je okusna, lahko prebavna, redilna in krvotvorna. Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo je pripočati prav posebno otrokom, bolnikom in slabotnim osebam; pijo pa naj jo čisto.

Za smeh in kratek čas.

Uganka z nagrado.

Dvozložna beseda.

Kar v sebi človek vsak ima, živali daje moč, življenje, nobena cvetka ne pozna, nam pa množi radost, trpljenje, kar sedež je vseh čutov blagih, kraljestvo je oseb nam dragih, to naj pové ti ta uganka, ki záte bo nevarna zanka; opevali so ga pisatelji, iz njega črpali skladatelji, a svojega ni zrl nikdó, odkar mi gledamo zemljó, in če bi kdo ga komu vzél, duh smrti njega bi objel; — uganka težka se ti morda zdi, a glej, s seboj ga nosiš tudi ti, le gorko naj ti vselej bije, uganko čudno ti razkrije!

Prilhodnja številka „DOMOLJUBA“
izide dné 18. avgusta 1904.

Loterijske srečke.

Dunaj,	30. julija	27	6	79	15	77
Gradec,	30. julija	27	15	69	24	55
Trst,	23. julija	82	21	41	56	37
Linc,	9. julija	44	90	84	68	4

Vsaka rodbina

saj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-
danji kavni pijači.

FR. STUPICA, Ljubljana

Marije Terezije cesta št. 1
v Ančnikovi hiši poleg Figovca

priporoča slamoreznice, mlatilnice, čistilnice, gepeljne, preše za grozdje in sadje, pluge in brane najboljšega 676 D izdelka. 14-7

Dalje: Sesalke za vodo in gnojnico, pocinkane, asfaltirane in svinčene cevi za napeljavo vode, razne tehtnice z uteži, štedilnike vseh vrst, kuhinjsko opremo, nagrobne križe, nakovala, privijake, žage, kotle za klajo in žganje.

Portland in Roman-cement, železniške šine in traverze, poljski mavcec. — Mizarsko, tesarstvo in ključavničarsko orodje, ter vse druge v železno stroko spadajoče predmete.

Velika zaloga vedno svežega špicerjskega blaga.

Stanje hranilnih vlog: Rezervni zaklad:
nad 18 milijonov K. okroglo 550.000 K.

*** Mestna hranilnica ljubljanska ***
na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunala vlagateljem. 353 8

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denarmladoletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{1}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33. letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po 4 $\frac{1}{2}$ % do 5%.

Proda se iz proste roke v vasi Kras h. št. 6, fara Bukovšica, pošta Selca

Hiša

z dvema hramoma, kletjo in hlevom pod eno streho; pri hiši je tudi kozolec; okoli hiše sadni vrt. K posestvu spada: njive, gozd in travnik v obsegu 15 oralov. To prodaja Barba Vidmar. Natanko se poizve pri Jakobu Šolar, Stermica št. 15, fara Bukovšica, pošta Selca. 1284 D 1-1

243 D 11

Kdor si želi dobro zanesljivo pravo švicarsko uro za pošteno ceno, obrne naj se ali zahteva cenik od daleč na okrog dobro poznane dolgo let obstoječe tvrdke

Franc Čuden

urar in trgovec z zlatino in srebrnino, kolesi in šivalnimi stroji delničar družbe prvih tovarn ur „Union“ v Ženevi in Bilu in Svici zalagatelj o. k. dolenjske železnice v Ljubljani, Prešernove ulice nasproti frančišk. samostana

Filijalka!

Glavni trg nasproti rotovžu. Geniki zastoj in poštine prosti.

Prava Ciril in Metodova kavina primes

18 D 12-8 katero priporoča

Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate v Ljubljani.

Gene ure zlatnina, srebrnina s triletnim pisanim jamstvom. * Izv. tov. cene.

Maks Böhnel, urar, Dusanj IV, Margarethenstr. 38 G.

Tovarniška zaloga ur.

Največja in najstarejša tvrdka. Ustanovljena l. 1840. Najvišje edlikovanje „Grand Prix“ in velika zlata svetinja Paris 1904. Nikel remont.-ura gld. 1-60, črna jeklena remont.-ura gld. 1-90, Sist. Koskopf-patent remont.-ura gld. 2-—, izvorna „železn. Koskopf“ ura (ne sist. Koskopf) gld. 3-50. Golddin, remont.-ura (dvojni plašč) gld. 2-90, pristna srebrna remont.-ura gld. 5-—, pristna srebrna remont.-ura (dvojni plašč) gld. 3-50, Tulla-remont.-ura s zlatim vdelanim c. kr. avstr. drž. orlom, ogrskim grbom ali lepimi lovskimi slikami gld. 5-—, Pristna srebrna okl. verižica gld. —95, 14krat. zlata remont.-ura gld. 7-50, 14krat. zlata okl. verižica gld. 10-—, 14krat. zlati prstani gld. 1-80, stenska ure s 2 uteži, 130 cm dolge, gld. 10-75, okrogle kuhinjske ure gld. 1-35, niklaste budilke gld. 1-—.

Neprimerno se zametja ali vrne denar. Zahtevajte po dopisnici naj veliki centik s 900 slikami zastoj in poštine prosti. 1265 D a 6-1

Posestvo naprodaj.

Hiša z gostilno, tudi s prodajo žganja (odina v vasi), s prodajalnico in trafiko, 12 birnov posejanja, dva oral travnikov in štiri orale gozda; cena z vso opravo 4.400 gld. Proda se tudi hiša sama. — Več pove Jožef Sučič na Bistrici, pošta Št. Jakob v Rožni dolini na Koroškem. 1221 D 3-2

8 do 10 deklic

se išče za sortiranje papirja.

Delo trajno in dobro plačano; stanovanje prosto. Tovarna za papir in celulozo P. Krieghammer & Co., Rechberg, pošta Miklavčevo (Miklaushof) Koroško. 1142 D 3 3

Čevlji gl. 1-30 le radi velike zaloge 1 par za gospode, en par za dame, en par za deklice, en par za otroke, modni čevlji, zelo prijetna nošnja, lepa oblika in uporabljivi v vsaki hiši. Vsi štirje pari gl. 1-30. V zalogi v vseh velikostih. Pošilja se proti povzetju. Zamena dovoljena. Poleg tega se prodajajo po čudovito nizki ceni čevlji vseh vrst do najfinjše kakovosti. — Uvoz in izvoz **Eberson**, Dunaj VI./3, Kaiserstr. 115 P 260. — Razprodajalci se iščejo. — 1081 D 5-3 Ceniki zastoj.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registr. zadruga z neomejenim poroštvo
v LJUBLJANI, v lastni hiši
na Dunajski cesti št. 18, na
vogalu Dalmatinove ulice
obrestuje hranilne vloge po

23 D 24-15 **4 $\frac{1}{2}$ %**

brez odbitka rentnega davka, katerega le-ta posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom pošto-hranilničnega urada.

Stanje rezervnega zaklada K 98.238.41.

— Varnost hranilnih vlog je tudi zagotovljena po zadrugnikih.

Upravno premoženje Kmetske posojilnice znaša 5.245.845.40, stanje hranilnih vlog K 5.089.883.14.

Denarni promet K 23.806.306.40.

Pošto-hranilničnega urada št. 828.406.

Pri nakupovanju
= suknenega =
in manufakturnega
= blaga =
se opozarja na tvrdko

HUGO IHL

v Ljubljani

Špitalske ulice števil. 4.

196 D 12-8

Velika zaloga
suknenih ostankov

349 D 20-11

Samo
6 dni!

Havre - New - York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki
Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Pariz in Havre v Ameriko.

Znižane cene!

Veljavne vozne liste in brezpl. pojasnila daje edino
oblastveno potrjeva potovalna pisarna

ED. ŠMARD

v Ljubljani, Dunajska cesta 6,
blizu znane gostilne pri „Figovcu“.

Zidarska opeka

(ročno delo)

se dobi v vsaki množini najboljši kakovosti in po najnižjih cenah pri **Ivanu Zabret**, opekarna, Bobovk pri Kranju. 935 D 5-5

Učenca

za pekovski obrt, 14 do 15 let starega sprejme takoj **Ivan Novak**, pekovski mojster, Kamnik. 1282 D 1-1

Koverta s firmo, vizitnice

in
trgovske račune

priporoča
Katoliška tiskarna.

Šunka

s kožo 1 gl., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gl. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gl., goveji 1 gl. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gl., iz šunke 1 gl. 20 kr. Ogrske la salame 1 gl. 70 kr., salame à la ogrske trde 1 gl. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju. 399 D 10

Janko Ev. Sirc v Kranju.

V najem se daje oziroma tudi pod ugodnimi pogoji **proda** 1187 D 3-2

mlin z gospodarskim poslopljem

v zelo pripravnem kraju. Več se poizve pri **Matiji Rozman**, p. Tupaliče.

Takoj se sprejme krepak fant v starosti od 16 let naprej, ki bi imel veselje do

cerkveniške službe

že je leto že rajen, tem bolje. — Več se izve pri **organistu Davorinu Cvenk** v Škofji Loki, Gorenjsko. 1294 D 2-1

4 mizarske pomočnike

sprejme takoj v trajno delo **Ivan Mihelič**, mizarski mojster v Bovcu, Goriško. 1286 D 2-1

Mlin in žago

zraven sadni vrt in njiva, vse v najboljšem stanju, se proda iz proste roke na Bistrici pri Št. Rupertu na Dolenjskem. Cena po dogovoru. 1136 D 3-3
Marija Virant, lastnica.

Gostilna

se odda v najem

takoj in za več let, v prijetnem kraju na Gorenjskem tik cerkve. Zraven gostilne je **prodajalna** z mešanim blagom, razprodaja tobaka, prostor s tremi sobami, klet, shramba, konjski hlev in vrt. Na razpolago je vsa gostilniška priprava. — Ponudbe na naslov: Upravništvo „Slovenca“. 1181 D 2-2

Mizarski učenec

se prejme takoj. **Andrej Kregar**, mizar, Vižmarje p. Št. Vid pri Ljubljani. 1247 D 1-1

Zahtevajte pri nakupu

702 D 6

Schicht-ovo štedilno milo

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

JURIJ SCHICHT, Ustje, največja tovarna te vrste na evropski celini.

z znamko jelen.

Ono je

zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi.

— Pere izvrstno. —

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Einzig. Schutzmarke

Cementna zarezna strešna opeka

iz portland-cementa in peska.

— Streha prihodnosti. —

1012 Patentirana v 30 državah. 12-4

Trpežnejša in lahknejša streha, kakor iz vsake druge vrste strešnih opek iz ilovice.

Edini izdelovatelj za Kranjsko:

Janko Traun

Izdelovatelj cementnih, Glince pri Ljubljani.

Kdor svoje zdravje ljubi, ne pije drugih izdelkov kot rastlinski liker (sladki) ali rastlinsko grenčico (grenki)

„FLORIAN“.

Ta zdrava pijača ne omami in ne slabi, ampak oživlja moči in krepeča želodec, zato je koristna za delavca in za gospodarja.

Največje odlikovanje: Zlata svetinja v Parizu 1904.

Izdeluje rastlinska destilacija „Florian“ v Ljubljani. Poskusite!

868 D (5)

IVAN OSEL ročni kovač (Zeugschmied) v Kamni gorici, Gorenjsko, sprejme takoj 1220 D 3-2

pomočnika in učenca

Ponudbe naj se pošiljajo pod zgoraj navedenim naslovom.

Naznanim uljudno, da je ravno izšel moj veliki cenik s čez 600 podobami, katerega razpošiljam zastonj in prosto poštine. — Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je dokaz, da je moje blago res fino, cene nizke, postrežba poštna, in se zategadel vsak zanesljivo naj obrne do moje tvrdke.

Z veselo spoštovanjem 779 D 16-7

H. SUTTNER

urar in zalagatelj društva c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju. (Krainburg).

Hamburg-Amerika Linie

Največje najstareje parobrodno društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna, najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki iz **Hamburga** v **Novi York** ali pa v **Halifax**.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik.

Hamburg-Amerika Linie
Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31, poleg velike mitnice ali šrange.

Angeljnovno milo

780 D 12-4

Marzeljsko (belo) milo

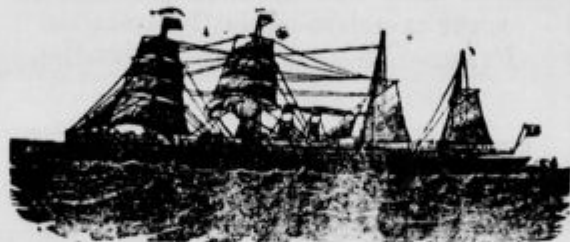
sta najbolj koristni **S** štedilni mili za hišno rabo.

Doblivate jih po špec. trgovinah!

Pavel Seeman izdelovatelj mila in čebelno-voščenih sveč v Ljubljani.

UČENCA

za čevljarji obrt sprejme takoj **Franc Primožič**, čevljarji mojster v Škofji Loki, Spodnji trg št. 76. 1285 D 2-1

„RED-STAR-LINE“
Rdeča zvezda

v Ameriko

preko Antwerpna v New-York, Philadelphia.

Gold. 70' - za železnico in barko.

Hitra in varna vožnja na moderno opravljenih, novih brzoparnikih te solidne družbe s pošteno in čisto postrežbo. Natančen, zanesljiv pouk in veljavne vozne liste dobite v Kolodvorskih ulicah št. 41, od južnega kolodvora na desno. 35 D 16-4

Za zastopstvo „RDEČE ZVEZDE“

Ivan Nep. Resman.

Ljubljana
Pred škofijo 3

Josip Kordin

prigovora

Ljubljana
Pred škofijo 3

svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen

kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete; velikanske rumene, rudeče in bele pese, in korenje za krmo. Raznih semen graha, vseh vrst trav: travnišnice, mešane za suho in mokro zemljo, najboljša krma za živino in konje, jesenska repa, vse vrste solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen, po nizkih cenah.

159 D 12-9.

Poštnim potom izvršujejo se naročila točno in solidno.